

Beyaz Dizi

Sönmeyen Aşk

RICHARD VAUGHAN

2011 YILI EN İYİ
2011 KÜLTÜR ÖDÜLÜ
AYRILAR ÖZEL ÖDÜLÜ
GÖRÜLMEZ ÖDÜLÜ

Beyaz Dizi

Sönmeyen Aşk

Richard Vaughan

Soylu Cadwalladr ailesinin tek kızı olan Anne yörenin en güzel ve yaklaşılmaz kızıdır. Hiç umulmadık bir anda karşısına çıkan yakışıklı Deuan'ın işsiz güçsüz biri olması bile onu etkilemez. Buluştukları o fırtınalı gece, yüreklerindeki ihtiras fırtınasının doğaya yansıyan bir görüntüsü müdür? Ertesi gün havanın yatışmasıyla birlikte duyguların yerini akıl, hayallerin yerine gerçek, aşkın yerini kin alır... Yaşanılan o güzel anlar, işlenmiş bir suça dönmüştür ve birinin bunun bedelini ödemesi gerekmektedir.

Kara dağlar'm bazı yolları dörtnal giden atların nal seslerini kendine has bir çınlamayla yansıtır. Eğer Col'dan Dyfnant vadisine doğru gidiyorsanız, Allt-yfos'u tam sağınıza aldığınızda Hcol-I-Beirdd'i terkeden bir atm nal seslerini duymam/, mümkündür ve birkaç dakika içinde o yönde nuıllaka bir atlı belirecektir. Yolun iki yanını çevreleyen çalılıkların arasındaki hafif aydınlıkta geniş omu/lan koyu gölge halinde beliren Madoc Cadvwalladr olabilir bu. Llandovery'den dönüyordur, fakat sizinle konuşmayacaktır. Hatta başıyla selam bile vermeyecektir. Öyledir o. Cadwalladr ve Danralt'lar büyük mülk sahibi, soylu, saygıdeğer kişilerdir. Ve onlar da bunun farkındadırlar. Evet, Dyfnant'm bu eski vadisi ise böyle gürültülerle doludur. Nehrin sürekli gürleyişi ve yolu çevreleyen meşe ağaçlarının arasında esen rüzgarın uğultusu dışında, bir atm oradan dört nal geçişi sık sık duyulur ve buna Anne Cadwalladr kadar dikkat etmiş kimse yoktu. Nefis bir geceydi. Bulutsuz gökyüzünde pırıl pırıl bir dolunay vardı. Anne Cadwalladr ağır ağır soyunarak manzarayı seyretmek üzere pencereye geldi. Altı mil ötede Van Rocks, Mynydd Lland'm doru-
3'

ğu bulutlu tepelerine hükmediyor, kayaların arasından akıp giden yağmur suları ay ışığı altında parlıyordu. Birgwn ormanı hareketsiz kara lekeden farksızdı ve Anne, yükselen bembeyaz buharlardan nehrin yatağını kolaylıkla izleyebiliyordu. Gecenin o nefis havasının vücuduna içki gibi işlediğini hissederek pencerede çırılçıplak bir süre daha kaldı. Çevredeki diğer genç kızlara göre daha uzun boylu, daha ince ve sarışındı: Dik göğüsleri küçük ve yuvarlak, şakaklarını açık bırakacak biçimde ensesine topladığı saçları altın sarısından çok buğday rengine çalan bir tondaydı. Genç kız gecenin serin havasını burun deliklerini yakana dek içine çekti.

Sonra sırtı aynaya dönük olarak geceliğini omuzlarına aldı. Vücudunun ıssı geceliğin soğukluğunu yumuşattıktan sonra tekrar pencerenin önüne geldi. Ay ışığı binanın tepesindeki taş haçın köşelerinde parıldıyordu. Bir mil ötede solda Dyfnant vadisinin koyu çukurluğu Col'a doğru uzanmıştı sanki. Genç kız pencereden ayrılamıyordu. Dolunayın parlaklığı onu büyülemiş gibiydi. Eylülün son haftasına girmişlerdi. Yakında ağaçlar yapraklarını dökecek, rüzgâr ve yağmur dağların görünümünü engelleyecekti. Kış mevsiminin gelmiş olması

inanılır

Sdmeyen Aşk 4

Richa-.: tfaughan

gibi değildi.

Aşağıda mutfakta duvar saati onbiri vurdu. Babası birazdan dönerdi. Genç kız, adamcağızın haftada bir gün Llandoverly'ye yaptığı kaçamağı düşünerek gülümsedi. Çevreden uzaklaşıp bira/ olsun sakın bir yerde canı içki içmek istiyordu. Madoc tek başına yaşamaktan hoşlanır ve insanların gönüllerince konuşmalarına kulak aşmazdı. Malı, mülkü ve ailesiyle ilgilenmediği anlar olur, bu yüzden de Anne ile aralarına soğukluk girerdi.

Bu uzaklaşmanın elbette ki bir nedeni vardı. Anne tüm asaletine ve güzelliğine rağmen hiç serbest yetişmemişti. Madoc ona bu fırsatı vermemişti. Çok ender de olsa, şehre ya da kiliseye gittiklerinde kızını yanından ayırmazdı. Eğer ona eşlik edemeyecek durumda olursa, ya Mattie'ye ya da Jos'a yüklerdi bu görevi. Kısaca, Madoc kızma büyük bir kıskançlıkla göz kulak olurdu.

Genç kız pencerenin önünden ayrılıp yatağına girdiğinde ellerini yastığın altında gezdirdi. Dua kitabı oradaydı. Gece karanlıkta uyanacak olursa kitabın varlığı ona güç verecekti. Fakat hemen uyuyamadı Anne. Bir süre sonra yoldan nal sesleri duyuldu. Babasının ahırın kapısını açtığını, servis kapısından içeri girdiğini farkettiler.

5

ğinde, içine bir tür sevinç ve emniyet duygusu doldu. Yaşlı adam ayaklarının ucuna basarak kızının odasının önünden geçti. Anne derin bir iç çekerek rahatladı. Evin sakinleri tamamdı artık. Alt kattan Mattie'nin horlaması işitiliyordu. Genç kız uykuya dalmadan önce dualarını tekrarlardı ve her zamanki isteğini mırıldandı: "Ulu Tanrım, o süvari üzerine kurduğum korkulu hayallerimi gerçekleştirme". Aradan onbeş yıl geçmiş olmasına rağmen hatıraları ilk günkü gibi canlıydı.

O gün babası onu Llandoverly'ye götürmüş, eve dönmek üzere yola çıktıklarında ise hava kararmıştı. Myddfai'yi süratle katetmişler, Col'dan çıkıp Dyfnant vadisine inmeden önce tepeye tırmandıklarında Anne üzerine çöken karanlığı onu boğmak isteyen bir el gibi sardığını hissetmişti. Oradan Danrallt'a kadar, yol üzerinde tek bir eve bile rastlamaları imkânsızdı.

Küçük kız yüzünü babasının göğsüne yaslamıştı. Yaşlı adamın yün elbiselerine sinmiş tütün kokusunu duyuyor, babasının kalp atışlarını zaman zaman dinliyordu.

Uçar gibi gidiyorlardı yolda. Madoc'un pelerini arada sırada yol kenarındaki çalılıklara takılıyordu.

e

Anne babasının iliklemediği paltosunun aralığından hayvanın rüzgârda uçuşan yelelerine göz attı. Madoc kızını daha iyi korumak için kendine doğru çekti.

Adam:

- Biraz sonra bu yoldan kurtulacağız, diye bağırdı, iyi korun Anne! Ayrıca, sıkı tutun!

Vadinin başlangıcını belirten dik yamacı inmeye başlamışlardı.

Babasının göğsüne yaslanmış olan Anne titredi. Dyfnant vadisi onun için isimsiz bir korkunun temsilcisiydi. Yolun her iki yanındaki çalılıklar onları karşılar gibiydi. Vadinin sonuna doğru yaklaştıkça nehrin gümbürdeyerek akışını daha güçlü duymaya başlamışlardı.

Anne hıçkırarak ağlamaya başladı. Ne denli korktuğunu babası bilmiyor muydu sanki? Peşlerinden onları izleyen nal seslerini de mi duymuyordu? Tüm korkusuna rağmen, arkalarından kimin geldiğini görmek için doğrulup babasının geniş omzu üstünden karanlıklara baktı. Görünüşte anormal bir şey yoktu. Zorla engellemeye çalıştığı hıçkırıkla iki büklüm olmuş bir durumda nefesini tuttu. Artık en ufak bir kuşkusu yoktu, peşlerindeki atlı onları çok yakından izliyordu. Babası da farkındaydı, çünkü hayva-

7

Richard Vaughar

m daha da hızlandırmasından sezmişti bunu.

Önlerinde korkunçlaşan gecenin karanlığından başka bir şey yoktu. Arkalarında ise Anne'nin rahatlıkla duyduğu düzenli bir nal sesi vardı.

- Baba! Baba! Daha hızlı! Bize yaklaşıyor. Rüzgâr Madoc'un pelerinini savurdu.

Anne peşlerindeki atlıyı öylesine iyi tanıyordu ki! Babasından daha iriyarı, yüzünde derin çizgiler bulunan, kaim dudaklı, kara gözlü biriydi. Çocukluk devresinin ilk hayallerinde onu görürdü hep. Ve bu akşam gücünden ve onu istediği an kaçırabileceğinden emin, dört nal takip ediyordu kendisini. Sonunda, birden vadiden çıkıverdiler. Küçük kız derin bir nefes aldı. Hava sakinleşmiş, rüzgâr yatışmıştı. Arkalarındaki nal seside kesilmişti.

- Anne ağlıyorsun sen!

Anne gözlerini örten ve ıslak yanaklarına düşen saçlarını kaldırdı. Dilini dudaklarının üzerinde gezdirdi, gözyaşları onlara tuzlu bir tat katmıştı.

- Neyin var senin? diye üsteledi babası. Ne diye ağlıyorsun? Haydi söyle bakalım bana.

Anne babasından gözlerini çevirdi. Babasının ona emniyet telkin etmek için durumunu anlamazlıktan geldiği belliydi. Annesiyle o, hatta bazen

a

Mattie bile gecenin karanlığından korkacak bir şeyin olmadığını ona kabul ettirmeye çalışmışlardı hep. Ve işte şimdi de babası işi saflığa döküyor, anlamazlıktan geliyordu. Genç kız tekrar uzaklara, arkasına baktı. Karanlıklara gömülmüş vadinin sonunda Rhybld dağının kamburumsu sırtları gözüküyordu.

- Söylesene Anne, ne oldu sana böyle? Küçük kız güçlkle nefes alarak:

- Yine... yine onun sesini duydum, diye cevapladı.

- Kimin? Kimden söz ediyorsun sen?

Uzakta, Treacastle dağının üzerinde gökyüzü tuhaf bir ışıkla aydınlanmış gibiydi. Yetmiş mil ötedeki Dowlais çelik ocaklarının yansıttığı aydınlık olmalıydı bu.

- Peşimizdeki atlı adamdan söz ediyorum, diye mırıldandı Anne.

Babası şaşkınlıkla:

- Atlı adamdan mı? diye tekrarladı.
- Evet, evet! Dört nal peşimizden geliyordu, dedi.
- Peşimizde bizi izleyen bir atlı mı vardı? Fakat Anne ben hiçbir şey duymadım ki!..
Yaşlı adam kızının üzerine eğilerek durumu anlattı.

o

yormuş gibi başını salladı. Anne, babaların en iyisi, diye geçirdi içinden. Onunla hiçbir zaman alay etmezdi. Buna karşılık onun da babasından gizli hiçbir derdi yoktu. Sırrını ona açabileceğinden emin olarak;
- Bu akşam geleceğini biliyordum onun, dedi. Bundan emindim. Madoc kollarıyla kızını sararak yanak yanağa gelmek için onu havaya kaldırdı. Anne babasının omzu üzerinden uzayıp giden koyu bir çizgi halindeki vadiyi seyretti. Evlerine sadece yarım millik bir mesafenin kalmış olması inanılacak gibi değildi. Bir süre sonra nehri izleyen bu ağaçların arasından çıkacaklardı.

Madoc;

- Söyle bakayım, dedi, seni korkutan şeyi anlat bana. Anne siyahlı süvariye tarif etti. Adamın bazen gecenin karanlığında daha koyu giyindiğini, bir şey söyleyecekmiş gibi gözlerini ona diktiğini, fakat şimdiye dek kendisiyle tek bir kelime bile konuşmadığını ekledi. Ardından da, rüyalarına sık sık giren bu adamın tam konuşacağı an uykusundan uyandığını belirtti.

10

- Ve bu gece de onun arkamızdan geldiğini duydun öyle mi?
- Evet, bizi izlediğini, hatta bize yaklaştığım kulaklarımla duydum... Sen de duydun onu, değil mi?
Yaşlı adam cevap vermedi.
- Mutlaka duymuş olmalısın, eminim buna! diye üsteledi küçük kız.

Madoc başını salladı

- Hayır Anne, hayır!.. Sen hayal görmüşsün... Karanlıktan ürküp Bess'in nal seslerini duymuş olmalısın...
- Fakat soluğunu üstümüzde hissettim.
- Hayır Anne. Hissettiğin şey, nehrin yükselen buharıydı.
- Oh, baba!
- Haydi Anne. Bırak ağlamayı. Annenin gözlerini kıpkırmızı görmesini mi istiyorsun? Bitti artık. Hem ben burada, yanında olduğuma göre korkmana ne gerek var.
Evet, babası güçlüydü. Kimse onun gibi olamazdı. Madoc'un gülümsediğini farkedip onu sevecenlikle kendine çeken kolun gücüyle Dyfnant vadisiyle ilgili tüm hatıraları birden unuttu.
- Nasıl, şimdi iyi misin? Korkma artık. Arkamız-

n

dan gelen herhangi birini duymak çok normal. Gu-to Graiglas olabilir bu. Ya da, öyle ya, elbette... Siyah kısırağın binmiş Rod Brynmair'di o. Bir süre peşimizden gelip Ffalde kavşağında kendi yoluna saptı... Gördün ya, Rod Brynmair'miş. Şimdi hatırlıyorum: Biz Courorine hanından çıkarken o atını eyerliyordu.

Anne başını salladı. Peşlerindeki Rod Brynmair ise, bu kadar

yakınlanıia sokulduğu halde ne diye seslenmedi onlara? Oysa, herkesi ayrı ayrı selamlamaktan hoşlanan biriydi o. Bunu kilisede rahip vaaz verirken bile yapardı. Babası dizginleri çekip durdukları yerden çıkardı hayvanı. - Bu geceki yolculuğumuzdan annene hiç söz et-mesen iyi olacak. Bunu kendi aramızda bir sır olarak saklayalım. İkimizin arasında böylesine bir sır pekâlâ olabilir! Küçük kız olumlu bir baş işareti yaptı. Onları Danrallt'a çıkaran yolda, evin önündeki budanmış porsuk ağaçlarının kokusu karşıladı. Ma-doc bir tekmeyle çitin kapısını kaparken genç kız da evin pancurlarının aralıklarından süzülen ışığı seyrediyordu. Bu gecenin aşağı yukarı bir hafta sonra, Anne'm

12

Richard fcughan annesi ölmüştü. Bu iki olay o günden beri hafızasında birbirine bağlı bir biçimde yer etmişti: Dört-nal giden bir atın çıkardığı sesleri duydu mu, aklına hemen ölüm düşüncesi geliyordu. Yatağına yattığında dua kitabını eline almasının nedeni de buydu. Yorganı başının üstüne çektikten sonra, din kitabı canlı bir varlıktan farksızdı onun için. Kasım ayı yaklaştıkça kırlar daha soluk bir renge bürünüyordu. Dağların gökyüzüyle kesişen çizgileri uzaklaşıyor, Van Rocks kayalıklarının koyu mor rengi gitgide kayboluyordu. Porsuk ağaçları bile daha sevimsizleşmiş, daha çarpıklaşmış gibiydi. Anne dua salonunda babasını bekliyordu. Kilisenin önünde hâlâ konuşan bir grup genç vardı. Konuşmaları Anne'a kadar geliyor ve bu da genç kızı rahatsız ediyordu. Kilisenin lambaları tek tek söndü. Şimdi yalnız kapı sundurmasının üstünde yanıyordu. Gençlerden oluşan grup, rahip, Madoc ve konsey üyelerinin dağılmasını beklemeden gözden kayboldu. Kahkahalar yol boyunca uzayıp gitti. Aşıklar daha şimdiden kuytu köşelere çekilmişlerdi.

13

Anne ile Madoc, yollar yürünmeyecek kadar çamurlu olduğu için atla gelmişlerdi. Kendi kendine babasının onu daha ne kadar bekleteceğini sorarken bulunduğu yerle mezarlığın kapısı arasında hareket eden bir gölge farketti. Bunun babasına ait olup olmadığını anlamak için birkaç kez gözlerini kırıştırdı. - Kim var orada? diye sordu. - Korkmayın! Benim; Bayan Anne. Sanırım babanız bir süre daha rahibin yanında kalacak. Genç kız sesin sahibini tanımıştı: The Helem Gam'ın sahibinin oğlu, Deuan Meredith idi. Titreyerek bir iç geçirdi. Hafif aydınlık olan gökyüzüne aniden düşen bu erkek silueti onu ürkütmüştü. - Birlikte biraz çene çalsak sizi rahatsız etmiş olur muyum? - Ne münasebet! Aksine memnun olurum. Deuan Meredith yavaşça yaklaştı. Genç kızın arada bir bu gence rastladığı olurdu, fakat birlikte okudukları okul günlerinden bu yana karşılıklı gelip bir çift laf etmemişlerdi. Genç adam Anne'm tam önünde durdu. Boynuna beyaz bir yakalılık takmış, geniş kenarlı şapkasını gözlerine kadar indirmişti. Boyu genç kızdan hayli

uzundu.

- Ben... Ben de kendi kendime babamın neden geç kaldığını soruyordum, diye kekeledi Anne.

- Nedenini bildiğim için yanınıza geldim zaten, alacakaranlıkta korkabileceğinizi düşündüm.

- Ben mi korkacak mışım? Korkacak ne var ki? Mezar taşları mı?

Genç kız şimdi daha rahatlamıştı, devam etti:

- Oh, öylesine zararsız görünüşleri var ki! Genç kızları korkutmak için onlardan daha ürkütücü şeyler gerek, Mösyö Meredith.

Genç adam da onunla birlikte güldü. Gülerken bembeyaz dişleri parlıyordu. Anne onun bu esmer, ince yapısını eskiden beri beğenirdi. Fakat ne yazık ki bir serseriydi.

- Tütünümün kokusu sizi rahatsız eder mi acaba?

- içmenize bakın siz... Tütün kokusunu severim. Evde babamın piposu elinden düşmez.

Tütün kokusu sıcak ve huzur vericiydi. Ona göre, pipo içmekten zevk alan bir gence sitem etmek dünyanın en gereksiz işgüzarlığıydı.

-Bayan Anne...

Genç kız sinirli bir tavırla:

15.

- Bana sadece Anne deyiniz, diye cevapladı.

Bir yandan da içinden "Bayan Anne" demekten başka bir şey bilmezler diye geçiriyordu. Neden onu da diğerleri gibi kabul etmiyorlardı. Adı. Anne Cadwalladr olacağı yerde, Anne Davier ya da Anne Thomas olmuş olsaydı, babasını bekleyeceğine öteki kızların yaptığı gibi sevgilisiyle kuytu bir köşeye çekilirdi belki de. İşte delikanlıların yanına bile yaklaşmaya cesaret edemedikleri Danrallt hanımefendisi olmanın ona kazandırdığı şey buydu.

- Nasıl istersen Anne... Şimdi dinleyin beni!

- Ne söyleyeceksiniz?

- Şey... diye kekeledi Deuan. Bir süreden beri sizi seyrederim... Çevrenin en güzel kızı sizsiniz... Buna rağmen, yanınızda tek bir erkek bile yok...

Genç adam bir anlık duraksamadan sonra bir kibrit yaktı.

Ellerinin titrediği Anne'ın gözünden kaçmamıştı. Solukları sıklaşmıştı genç kızın.

Deuan biraz yaklaştı yanına:

- Dinleyin. Bu gece evinizin önünde sizi bekleyeceğim desem, ne cevap verirdiniz? Evet mi?

Bakışlarını genç kızın gözlerinin içine dikti. Ne havanın alacakaranlığı, ne de yüzünü örten şapkası teninin diriliğini ve saçlarının parlaklığını gizliyor-

16

du. Genç kızın bu kadar yakınında bulunması Deu-an'ı titretti. Dini tören sırasında devamlı onu seyretmişti. Şimdi ise, kafasında yer ettiğini ona söylerken kendinden hayli emin ve sakindi. Ona yaklaşmak bile zevk verici bir başarıydı. Genç kızın kendisine cevap vermesini bekleyerek bakışlarını gözlerinin içine dikti.

Anne ne diyeceğini bilmiyordu. Gerçekle yüz yüze geldiğinde içinden yükselen bir ses ona Anne Cadwalladr olduğunu, karşısındaki gencin ise meyhane sahibi Smith Meredith'in oğlu olduğunu tekrarlayıp duruyordu. Babası hâlâ ne yapıyordu? Öfkeli bir tavırla çevreye bir göz attı. Bir an Deuan'dan koşarak kaçıp dosdoğru mezarlığa girmeyi geçirdi aklından. Fakat onu sabırsızlandığını farkedip içinde hissettiği şevkat dolu bir duyguyla karşısındaki erkeğin kollarına atılıp tüm gücünü vücudunda duymayı arzula-dı. Ama yine de istediğini kolay kabullenmiş görünmeliydi. Bu takdirde erkeğe, arkadaşlarının yanında kolay elde edilmiş bir zaferle böbürlenme imkânı tanımış olurdu. Hatta, hizmetkârların bile arkasından yapacağı dedikoduyu daha şimdiden duyar gibi oluyordu.

- Cevabınız nedir? Sizinle gayet ciddi konuştum,
Sdmeyen Aşk 17

Anne... Söyleyin, size gelebilir miyim?
- Yani... Benimle flört etmek mi istiyorsunuz?
- Cevabınızı alabilmek için uzun uzadıya mı konuşmam gerek?
Haydi cevap verin; Evet mi, Hayır mı?
Bu ani atağın sertliği karşısında genç kız bir süre düşündü, sonra genç adama baktı:
- Açık konuşun, neden beni görmek istiyorsunuz?
Genç adam onu kolundan tutup dua salonunun kuytu bir köşesine sürükledi, sonra omuzlarından yakalayarak gözlerini gözlerinin içine dikti:
- Anne, sizi görmeye geleceğimi söyleyin bana. Sadece evet deyin. Bunu neden arzuladığımı açıklamama gerek yok... Evinize dönüp odanıza çıktığınızda aynaya bakmanız yeterli. Sizi görmeye ne zaman gelebilirim? Bu akşam olur mu?
Genç kız başını salladı. Erkeğin omzunu tutan elleri onu kendinden geçiriyordu.
- Hayır bu akşam olmaz.
- Peki ne zaman? Yarm mı?
Anne bir anda kafasında günleri hesapladı. Salı günü babası Llandoverly'ye gidecekti. Eğlenceli olacaktı. Baba haftalık kaçamağını yapmak üzere ev-
Sonmeyen Aşk 18-

Richard Val -.:« m
den uzaklaşırken kızı da Deuan Meredith'i içeri alacaktı.
- Salı akşamı olsun, diye cevapladı. O gece babam evde bulunmayacak.
- Güzel! Saat dokuzda sizde olurum. Mezarlık tarafındaki çakıllı yoldan ayak sesleri duyuldu. Anne babasının rahiple konuşmasını işitti birden.
- Bizi birlikte görmemeliler. Lütfen!
- Peki. Salı günü dokuzda buluşuyoruz. Geldiğimde size ıslık çalarım.

Madoc ve rahip mezarlığın demir parmaklıklı kapısına yaklaşıyorlardı. Aceleyle son bir kez daha Anne'a döndü. Anne, omuzlarını tutan güçlü ellerin onu kendine doğru çektiğini ve kalın dudaklarının ağzını çepeçevre sardığını hissetti. Kendinden geçecek gibi oldu, bayılacağını sandı. Genç adam sımsıkı sardığı kollarını gevşeterek onu bıraktı ve hızlı adımlarla yola çıkıp uzaklaştı.

Madoc at üzerinde eve dönerken yanında ilerleyen kızının

sessizliğine şaştı. Anne olağanüstü sakın bir tavır içindeydi. Bütün merakına karşılık kızını bu suskunluğa iten sebebi sormaya cesaret edemedi. Yoksa yine eskiden gece gezmelerinde Sönmeyen Âşk 19

olduğu gibi o çocukluk korkularına mı kapılmıştı? Çocukluk devresinden çıktıktan sonra dertlerini kendisine pek açmamasına rağmen yine de kızının endişeli olduğu anları pekâlâ seziyordu. Annesinin ölümü onları birbirine daha çok itmişti. Hatta bazı günler ikisinin arasındaki ruhsal yakınlaşmanın onu korkutacak derecede belirginleştiği olurdu. Fakat Anne'ın güzelleşmesiyle birlikte gitgide daha beliren kadınsı yanı adamcağızı bayağı endişelendiriyordu.

- Bir derdin mi var, Anne?

- Benim mi? Neden sordunuz bunu?

- Oh, hiç!... Sadece bir sıkıntının olup olmadığını öğrenmek istemiştım.

- Sıkıntı mı? Yok canım, daha neler...

Anne böyle diyerek hayvanını mahmuzlayıp ok gibi fırladı yerinden. Madoc da kısırağını sürdü ve kızına yetiştı. Bir dakika sonra yanyana gidiyorlardı.

Virvwm tepesinden Dyfnant nehrinin aktığı dar boğaza inen yol darlaşıp kıvrıntılar yaparak uzakla-şıyordu. Hava sakindi. Yerden yükselen toprak kokusu Madoc'a on beş yıl öncesini hatırlattı; Kısırağının sağrısına aldığı kızıyla birlikte rüzgârlı bir havada yine bu yollardan geçmişlerdi.

20

R!efwö Vaughan

Birkaç dakika sonra vadinin en derin yerindeydiler. Anne önden gidiyor, koyu görüntüsü zaman zaman ağaçların gölgelerine karışıyor, atının nal sesleri çevrede yankılanıyordu.

Madoc bir ara çevreye kulak kabarttı. Önce duyduğu şeye inanmadı. Anne şarkı söylüyordu. Bu, mutlu günlerde kalbin aşkla doluğu anlarda söylenecek türden bir şarkıydı. Bu yolculukta atıyla kendinden başkasının bulunmadığına inanmış gibi gözüküyordu. Madoc birden kilisedeki ayini düşündü. Bu akşam kimler vardı orada? Çevredeki genç erkekleri bir bir geçirdi aklından. Hepsinin üzerinde titizlikle yargı yürütüp bir kenara itti. Fakat içlerinden birinin Anne'a yaklaştığı şüphe götürmez bir biçimde ortadaydı. Madoc sıkıntıyla bir iç çekip alçak bir dala çarpmamak için eğildi. Bu dalı kasabaya inerken de farketmişti; Yanında kamçısı olsaydı bir vuruşta kıracaktı onu. Rod Brynmair'i düşünüyordu. Evet, Rod'u da Danny, demirci Dai ve Sho-ni gibi bir yana bırakabilirdi. Shoni bir kızla konuşamayacak kadar utangaçtı. Geriye bir Deuan Me-redith kalıyordu öyleyse. Kaşlarını çatıp delikanlının hayalini gözlerinde canlandırmaya çalıştı. Köylünün biriydi bu? Fakat hemen bir kenara atmadı bu düşünceyi. Gencin hayli baştan çıkarıcı bir yapı-

Sönmeye - Aşk !.-,

sı vardı. Kısa kesilmiş siyah saçları ve kendinden emin bakışları ile Anne'ın karşısına çıkıp gülümseyerek konuşabilecek tek o vardı. Madoc'un içinde önüne geçilmez bir öfke yükseldi. Ona Danrallt'ta rastlayacak olursa öldüresiye kırbaçlayacak, tüfeğini üzerine boşaltacaktı.

Madoc kızma yetiştı. Dyfnant vadisini terketmiş-ler, Danrallt

çevrelerine girmişlerdi. Yaşlı adam nihayet aklını kurcalayan soruyu kızına sormaya karar verdi.

- Bu akşam herhangi biriyle konuştun mu sen? Fakat verilecek cevabın gerçekliğiyle yüz yüze gelmemek için başını havaya kaldırıp sorusuna başka bir yön verdi:

- Mag Rhydyrhaf ile konuşurken gördüm seni.

- Evet onunla konuştum.

Anne'm sesinde anormal bir durum yoktu. Buna rağmen daha fazlasını sormaktan çekindi. Madoc ısrar ettiği takdirde kızının gerçeği söylememesinden korkuyordu.

Oradan eve kadar yan yana gittiler. Birden Anne canlanıverdi. Rahibin konuşmasını taklit edip gülerek inatçılığından hâlâ kurtulmamış olan John Pugh'u tarif etti.

22

- Bana kalırsa hava bir süre daha iyi gidecek Anne.

- Sahi mi söylüyorsun, baba?

- Evet, eminim buna.

Genç kızın vücudu sevinçle titredi. Bu durumda salı günü de hava iyi olacak demektir. Kırk sekiz saat sonra Deuan Meredith ile buluşacaklardı. Genç adamın kendisini öpüşünü hatırlayarak vücudu yeniden hazla titredi. Derin derin nefes aldı. Çevresine bakındı; Küçüklüğünden beri tanıdığı her şeyi yepyeni bir gözle görüyordu artık.

Rüzgâr sakinleşmişti. Anne, hasat kaldırma zamanı geldiğinde rüzgânın haftalarca hep böyle batıdan estiğini hatırladı.

Üstelik Dyfnant vadisinin görünümü berrakti bu akşam. Birden, aklına gelen şeyle şaşırdı: Bu akşam ilk olarak vadideki seslerden korkmamıştı.

Madoc elindeki mumla merdivenleri çıkmadan önce kızma sarılıp öptü onu. Genç kızın gözleri akşam yemeği boyunca olduğu gibi pırıl pırıldı.

Madoc kızını bıraktıktan sonra kendi odasına döndü. Kızıyla arasındaki bağın birkaç saatten beri kopmuş olduğunu hissederek bir süre uyuyamadı yaşlı adam. Pencerenin altına gelebilecek birinin

Sönmeyen AşSt 23

ayak seslerini duymak için kulak kabarttı. Fakat ne bir köpek havlaması, ne de pencerelerden birinin camına atılan bir çakıl taşının çıkardığı ses duyuldu. Dyfnant nehrinin gürültüsü çevrenin sessizliğini gitgide daha çok dolduruyordu.

Danrallt malikânesinin holünde bulunan dededen kalma duvar saati dokuzu vurdu. Madoc bir saat önce atma atlayıp gitmiş, Anne da giyinerek hazır beklemeye başlamıştı. Mattie ve Jinny arka tarafta, mutfaktaki şamdanları hazırlamakla meşguldüler. Anne sabırsız bir tavırla duvar saatine baktı. Yarım saatten beri hazırdu ve dışardan gelecek ıslık sesini duyduğu an sadece mantosunu giyip dışarı çıkacak durumdaydı. Tek korkusu, Deuan'm ıslığının hizmetkârlar tarafından duyulup kim olduğunu anlamak üzere avluya çıkmalarıydı.

Genç kız gecenin karanlığında kendisini görünmez kılacak siyah bir elbise giymişti. Böylelikle evine dönmekte gecikmiş bir yolcuyla karşılaştığı takdirde saklanması kolay olurdu.

Yoksa Deuan saatin gongu vurduğu sırada mı ıslık çalmıştı?

Fakat birden saatin on dakika ileri ol-

duğunu hatırladı.

Akreple yelkovanın tam dokuzu on geceyi gösterdiği sırada dışardan bir ıslık sesi duyuldu. Genç kız Deuan'm geleceğini bilmeseydi, bunu kuş ötüşü sanabilirdi.

Dışarı çıktığında her taraf koyu karanlık içinde ve hareketsizdi. Anne avluyu geçip bir süre bekledi. Gözleri karanlığa alıştırmada, samanlığın dip tarafında bir gölgenin hareket ettiğini, Deuan'm kendisine doğru yaklaştığını gördüğünde, Dyfnant vadisinden babasıyla birlikte geçtikleri o geceyi hatırladı.

Kendini genç adamın kollarında bulduğu an bile hâlâ titriyordu.

- içeri girmez misiniz? dedi Anne.

Deuan aceleyle binanın cephesindeki karanlık pencerelere bir göz attı. Evin arka tarafındaki mu-tafağm ışıkları koyu birer bölge gibi görünen porsuk ağaçlarının bir kısmını yemyeşil kılmıştı.

Genç adam;

- Babanız nerede, daha yatmadı mı? diye sordu. Anne başını salladı.

- Dışarı çıktı. Bilmezlikten gelmeyin. Her Salı akşamı dışarı çıkar.

25

Deuan gelmeye başladı.

- Gelin, eve girelim, dedi Anne.

Erkeğin kendisine çekidüzen vermesine sevinmişti. Üzerindeki mavi elbise uzun boylu yapışma çok yakışmıştı.

- Hayır içeri giremem, çünkü babanız evde yok. Onun yokluğundan faydalanmış duruma düşmek istemem. Eğer öğrenirse çok utanırım.... Başka bir akşam gelirim, anlıyorsunuz değil mi!

Anne bu düşünceye çok sevindi. Bu biçimde düşünmesi bile Deuan'm ne kadar şerefli biri olduğunu göstermeye yeterliydi.

Genç adam başka bir teklifte bulundu:

- Gelin, biraz dolaşalım.

Genç kız kendini erkeğin kollarına bırakarak yürümeye başladı.

Bahçe kapısına kadar hiç konuşmadılar. Anne tüm vücudunun tuhaf bir gerginlik içinde olduğunu hissediyordu. Deuan'ın ihtirası onu ürkütüyordu, kanı başına çıkıyor, dudakları ateş içinde yanıyor, kendini genç adamın vücuduna yapışmış bulduğu anlar göğüsleri titriyordu. Bu sert ellerin başındaki tokaları çıkarıp saçlarını omuzlarına dökmesine karşı koymadı.

Üzerine uzandıkları kuru olgun otların kokusu

Sönmeyen ft\$K

26

yeni yapılmış şaraptan daha güçlü hissediliyordu.

Deuan çıkardıkları mantolarını genç kızm altına serdikten sonra gururla gülümsedi. Danralll malikanesinin samanlığında, karanlık kıyıllı bir köşede yanında yatan bu güzel kız Anne Cadvvalladr idi. Ve onu ilk kez yalnız kendisinin baştan çıkardığını da biliyordu. Kuşkusuz, onu öpen ilk erkek de kendisiydi. Babasının bu gece çıkmış olması ne aksilik diye düşündü bir an. Neden, neden Madoc bu akşam burada değil diye geçirdi içinden. Bir baba böyle korunmasız bir kızı nasıl

yalnız bırakırdı. An-ne'ı biraz daha kendine çekerek saçlarını okşadı. Genç kız gözlerini yumuyor, düzenli aralıklarla çıkan sıcak nefesi erkeğin yüzüne çarpıyordu. Deuan böylesine romantik bir havaya bürünmüş olmasını lanetledi. Genç kızların kendilerini korumaktan aciz durumlarının aslında iyi bir savunma silahı olduğunu düşündü.

- Hiç korkmuyor musunuz? Anne sıçrayarak ayrıldı ondan.

- Korkmak mı? Neden sordunuz bunu? Sesinin tonu Deuan'ı şaşırtmıştı.

- Yani burada benimle bulunmaktan demek istedim. Siz bir genç kızsınız, ben de erkeğim... Böyle

Sönmeyen ftşh 27

Richard t/cHighan

bir duruma alışık değilsiniz herhalde?

Genç kız gülümseyerek başını erkeğin göğsüne yasladı.

- İlk defa yabancı bir erkekle yalnız kalıyorum.

- Beni seviyor musunuz?

- Bilmem... Bilmiyorum... Bu duyguyu hiç tatmadım daha önce. Hayli tuhaf bir duygu.

- Dinleyin, dedi Deuan> sizi seviyorum Anne... Sizin için çıldırıyorum. Sizi gizli gizli sevmeme izin verin. Babanız benimle evlenmenize asla izin vermeyecektir.

- Buna karar verecek olan benim, o değil.

Deuan içinden güldü. Anne Cadwalladr çevredeki yeri, zenginliği ve güzelliğiyle onun için bir devlet kuşuydu.

Vakit ilerledikçe Anne da mutluluğun verdiği hazla huzur içinde uyuklayacağından korkmaya başlamıştı. Başını yasladığı bu kolun üzerinde şimdiye dek duymadığı bir zevk tadıyordu. isteyerek bile bile Dyfnant vadisini düşünmeye başladı. Fakat bu düşünce onu hiç korkutmuyordu artık. Hatta peşlerindeki atlı adamın hayalinden korkmuş olmasına bile güldü. Deuan'm kollarında oldukça, ona kimse bir şey yapamazdı. Kol kola va-

28

dide dolaşmalarını hayal etti.

Birden geiic kız nal sesleri duydu, hemen doğruldu eli ayağı titremeye başladı.

- Dinleyin, duyuyor musunuz?

- Ne oldu?

Nal sesleri gecenin sessizliğinde yankılanıyordu.

- Dyfnant vadisinden çıkan bir atlı olacak bu. Dyfnant! Genç kız bağırarak gibi oldu ve biraz

daha sokuldu Deuan'a. O sırada çakan bir şimşeğin ışığında Dyfnant'ı kateden yolu farkettiler.

- Gelen babanız olmalı, dedi Deuan. Artık eve dönmelisiniz, Anne.

Genç kız yarı hıçkırır bir tavırla toparlandı, Deuan onu inceliyordu. Yaklaşan nal seslerine ikisi de birden kulak kabarttılar. Ardından demir bahçe kapısının kapanması duyuldu. Genç kız bir sıçrayışta doğrulup Deuan'ın bakışları altında etekliğini silkeledi. Deuan sakın bir tavırla durmuş karşısında üstünü başını düzelten genç kıza bakıyordu. Bir ceylan gibi incecikti Anne.

- Siz, burada kaim Deuan. Hiç değilse babam yatağa girene kadar. Şimdi koşarak eve dönmem gerek; ondan önce içeri girmeliyim.

Samanlığın kapısına kadar birlikte gittiler.

- Buraya tekrar gelebilir miyim, Anne.
- Evet, elbette.
- Ne zaman? Pazar mı?
- Hayır önümüzdeki Salı gelin... Aynı saatte.
- Peki, gelecek Salı görüşürüz.

Genç kıza son bir kez daha baktı. Bir hafta göremeyecekti onu. Bu sırada Madoc çitin önünde durmuş atından iniyordu.

- Gitmem gerek...
- Pekâlâ. Salı akşamı buluşmak üzere. O akşam çıkıyor, birlikte dolaşırız. Atımla geleceğim. Böylece sizi terkime almış olurum. Kabul mü?
- Çok iyi.

- Yağmur da yağsa, fırtına da olsa saat tam sekizde Doldre köprüsünde olacağım.

Genç kız kaçarcasma uzaklaşarak sessiz bir gölge gibi avluya geçti. Madoc ayağıyla çiftin kapısını kapadı ve kısrağını ahıra götürdü. Bu sırada Deuan samanlığın kapısını kapamış, tahtaların üzerinde bulduğu bir delikten avluda olup biteni seyrediyordu. Deuan dışarı çıkmadan önce en az bir saatlik zamanın geçmesini bekledi. Ev koyu bir karanlığa gömülmüştü. Bu sırada Anne'm yataktaki halini

Sönmeyen Aşk 30

düşünmekten geri kalmıyordu. Kafasından bir takım hesaplar yaparak genç kızın ondokuz yaşında olduğunu buldu. Yani kendisinden sadece beş yaş küçüktü. Anne Cadwaldr de Danrallt. Kvcı bir hafta içinde onu atının terkisine bindirip kendi istediği bir yere götürecekti.

Anne, Morris'lerin evine çaya davet edilmişti. Anne'ın orayı ziyareti daima tö-rensel bir sonla, aile arabasıyla eve dönmesiyle biterdi. Benjie mutluluk duyduğu görevine dört elle sarılır, sürücü yerine sevinçle otururdu.

Saat dokuza geliyordu. Birazdan Bayan Keturah sofra örtüsünü sermeye başlardı. Benjie daha şimdiden saati kollamaya başlamıştı. O neşe katıcı anın biran önce gelmesini bekleyerek sabırsızlanmaya başlamıştı. Bayan Morris ateşin yanındaki her zamanki yerine kurulmuştu yine.

Kendine son derece iyi bakmıştı. Oysa, çok yaşlıydı. Zira Benjie rahatça altmışında vardı ve Keturah ile arasında öyle büyük bir fark yoktu. Buna rağmen Anne, kadının hiçbir şey kaçırmanın gözlerinin canlılığına hayran kalmaktan ve onu zevkle izlemekten kendini alamıyordu. Evet Bayan Morris

Sönmeyen Aşk 31

Rii hard Vaughan

dantelalı başlığı ve uçları cilalı potinleriyle Cefn Melgoet'in gerçekten kraliçesi ve sahibesiydi.

- Bayan Anne'a yüksek sesle ilahi söylediğimiz o akşamı anlatsanıza... Lütfen Anne... Bunu mutlaka dinlemeniz gerekir. Anne, Benjie'ye bakarak gülümsedi. Saf ve samimi bir hali vardı. Bacaklarını açarak oturduğu ateşin karşısında annesinin konuşmayacağı anı tahmin ederek o da ağzını açıyordu. Anne'm ziyareti nedeniyle ayağına yeni yağlanmış botlarını ve eski kadife pantolonunu geçirmiş, üzerine bunlarla tuhaf bir zıtlık oluşturan siyah bir ceket giyip beyaz bir yakalık takmıştı. Bayan Morris mendilini katlarken gülmeye başladı.

- Oh! Çok eğlenceli bir olaydı. Daha önce hiç dinlemiş miydiniz Anne?
Anne birden toparlandı; Deuan'la birlikte olduğu bir hayale dalmıştı.
- Şey... Hayır. Anlatsanıza, Bayan Morris. Sanırım, olay Wern'de geçti.
- Evet, Bay Elias'm rahip yaşlı Shinkin Rees'in de korobaşı olduğu devirdi. Duadan sonraydı ve sanırım Sanctus bölümüne yaklaşıyorduk. Besteyi
Sdrsms^en Aşk 32

bilir misiniz?

Keturah alçak sesle şarkıyı söylerken. Anne bildiğini belirten bir baş işareti yaptı.

- Tamam, işte bu! ilk ayet gayet iyi gitti. Fakat Shinkin ikincisini daha tiz bir sesle söylemeye başladı. Bu onun özelliğidir. Bir ilahiyi başından sonuna kadar götüremez ve ses tonu gitgide yükselir. O devirde armonika yoktu. Uzun sözün kısası, ikinci şöyle böyle okudu, bu arada Maggie Brece de sesini o yüksek tona uydurmuştu. O ana kadar fazla heyecanlanmış değildim, ama üçüncü ayette ses tonunun daha da yükselebileceğini düşünerek birden endişelenmeye başladım. Çok güç bir durumda kalmıştık.

Benjie hikâyenin sonunda katılırcasma gülmeye başlamıştı.

... Ve ister inanın, isten inanmayın, Shinkin'in aklına biraz daha ses tonunu yükseltmek geliverdi. Fakat dördüncüye geldiğimizde olan oldu. (Yaşlı kadın kahkahadan devam edemedi.) En küçük bir ses bile çıkaramaz olmuştuk. Evet ayete devam etmekten aciz kalmıştık. O zaman Shinkin ellerini göğsüne kaldırarak "Ey yukardakiler, devam etme sırası sizde artık! Biz aşağıdakilerin ellerinden bundan ötesi gelmiyor" diye bağırdı.

33

Richard Vaughan

Benjie kahkahalar atarak elini kalçasına vuruyordu. Anne de onlarla birlikte güldü ve gözü saate iliştiğinde vaktin dokuzu geçtiğini gördü. Böylece bir gün daha eksilmişti. Bayan Morris, Keturah ve Benjie'nin haberleri olsa kimbilir ne yaparlardı. Kirpikleri arasında Keturah'a bakarak onu bir erkeğin kolları arasında düşündü. Fakat imkânsızdı bu. Morris'lerin evindeki bu ilahi havayı gördükten sonra hiç kimse Keturah'a kur yapmaya cesaret edemezdi. Deuan ortaya çıkana kadar aynı durum kendi basma da gelmişti.

Hayır, bir genç kızın çevrede tanınan bir ailenin mirasçısı olması avantajlı bir durum değildi. Bu kendinizi bekârlığa adayıp altın çerçeveli gözlüklerle tek başınıza yaşamaktı. Ne hayat Tanrım! Genç kız içinden gelen bir neşeyle derin nefes aldı. Ne olursa olsun, yine de bu üçüyle bir akşam geçirmek hoştu. Anne yaşlı kadını seyrettikçe kalbi tuhaf bir sevgiyle doluyordu. Evet, bu kadının aşkı tatmış olduğuna kuşkusu yoktu. Hâlâ zarif ve mağrurdu. Fakat buna rağmen Deuan ile kurduğu ilişkinin duyulduğu an, bu asil kadının kendisine nasıl tiksintiyle bakacağını tahmin ediyordu. Aile gururu öylesine aşırı bir dereceye gelmişti ki, nesilleri durduracak ve sonunda sönecekti.

34

Richard Vaughars

Genç kız rehavetle gerinerek gözlerini yumdu. Deuan'ın hayali gözlerinin önünden gitmiyordu. Salı günü kendisini nereye götürecekti acaba? Hava yağmurlu da olsa, fırtınalı da olsa demişti...

- Haydi Anne iskemlenizi yaklaştırınız.

Keturah servis bıçağını tıpkı Madoc gibi kullanarak soğuk tavuğu ince uzun parçalara ayırdı. Keturah çok becerikliydi. Her tavuk porsiyonunun yanına birkaç tane de haşlanmış jambon dilimi kesip koyuyordu. Yaşlı kadın çayı hazırladıktan sonra koltuğun kenarına oturarak Benjie'yi beklemeye koyuldu. Sonunda Benjie kıpkırmızı olmuş bir yüzle içeri girdi.

-Özür dilerim, Anne. Afedersiniz anneciğim, dı-şarda şeyleri gördüm de...

- Duanı et Benjie!

Benjie masanın uçundaki yerini alıp dua ettikten sonra annesine döndü.

- Dyfnant'da kaçak avcılar gördüm anne!

- Kaçak avcılar mı?

Anne nefesinin kesildiğini, kalbinin çarpmaya başladığını hissetti. Aklına Deuan, Rod ve çetelerinin çevrede olabildiği gelmişti.

35

Evet... Avludan ışıkları rahatça gözüktüyordu. Doldre köprüsünün yukarı tarafında nehri üstüst ediyorlardı.

Yaşlı kadın kollarını havaya kaldırdı:

- Bunlar ıslah olmayacaklar! Asla!

- Kim olabilir dersiniz? Benjie güldü:

- Kim mi? Başlarında eminim ihtiyar Dafis var, diğerleri de herhalde şu The Helem'li serseridir.

Yaşlı kadın filozofça bir edayla:

- Çok doğru, diye onayladı. Fakat kimseyi ayıplamamak gerek. Hele şu The Helem'li gence acımak gerek, işte, kendisine bakacak bir anneden yoksun olmanın sonucu.

- Kendisini koruyacak yaşta, dedi Keturah. Neden yalnız başına dürüstçe yaşayabileceği bir yer aramıyor kendine? Ama ben sebebini biliyorum, söylentilere göre üvey annesiyle... Bayan Morris başıyla kınayıcı bir işaret yaptı.

- Keturah! Kimseyi çekiştirmek yok. Zaten bu insanlar bizi hiçbir şekilde ilgilendirmez.

Anne şimdi, Deuan'dan başka bir şey düşünemi-yordu. Genç kız tabağında ne olduğunu farketmek-sizin yemeye başladı. Benjie kendisini eve götürür-

26

Richard \feughan

ken şansı yardım ederse Doldre köprüsünün oralarda Deuan'ı görebilirdi. Sabırsızlıkla saate baktı. Yarım saat sonra yola koyulmuş olurdu.

Nihayet Benjie gitti ve dönüş yolculuğu için hazırlıklarını yapmaya koyuldu. Keturah kağıt bir torbanın içine kendi eliyle yaptığı peksimetlerden hediye etti.

- Araba hazır!

Benjie kapıda belirdi. Yaşlı kadın güle güle demek için onu kucaklarken düşünceli bir tavırla yüzüne baktı. Anne yeniden kızardığını hissetti.

- Yakında yine gelin, başbaşa konuşmuş oluruz.

- İyi akşamlar, iyi geceler!

Fenerler binanın beyaza boyalı duvarlarını aydınlatıyordu. Sonra bir kırbaç darbesiyle hareket ettiler. Dyfnant boyunca Anne içinde hiçbir korku duymadı. Nehri talan eden Deuan ve çetesini arayarak karanlıkları tarıyordu. Nehrin gürültüsü, nal seslerini bastırıyordu. Gülümseyip kendi kendine şaşarak arkasına yaslandı. Oh! Bu çılgınlıktı! Artık kendini tanıyamaz olmuştu. Düşünebildiği tek kişi Deuan Meredith idi... Morrisler sanki ondan yüksek birileriymiş gibi şu The Helem'li serseri demişlerdi. Tüm vücudunu

37

çılgınca bir arzu sardı. Ne biliyorlardı ki aşktan yana? Onlara kim olduğunu gösterecekti.

- Bayan Anne!

- Ne var, ne oldu?

Benjie dizginleri çekti ve eğilerek geri döndü. Kırbaacıyla sol tarafı gösteriyordu:

- Oradalar görüyor musunuz? Ffalde'm tepesin-deler.

Yarım mil ötede bir ışığın kırıştığını farkedene genç kız sevinçten kendinden geçti. Işık, ardında bulunduğu ağaçların arasından arada bir beliriyor-du.

- Benjie! Oh, afedersin... Mösyö Benjamin! Titrek bir sesle önündeki adamın omzunu tuttu.

- Ne oldu Bayan Anne?

- Bakın, daha uzağa giderek zahmete girmenize gerek yok, diye cevapladı soluk soluğa. Buradan yürüyerek dönebilirim ben. Önümde en çok on dakikalık yolum var zaten.

- Nasıl, sizi yanyan döndürmek mi, Bayan Anne? Daha neler!

- Fakat ben gayet rahat gidebilirim buradan. Buraya getirmeniz bile büyük incelikti.

- Bunu bu kadar büyütmeyin Bayan Anne. Sizi

Sönmeyen ftşk 3g

yolda bıraktığım takdirde annemin bana neler diyeceğini tahmin edemezsiniz. Hem geceleri korktuğunuzu ne çabuk unuttunuz? Sizi evinize bir dakikada atarım. Ben varken yaya döneceksiniz ha!

Anne, Benjie'nin bu dikkafallılığı ve aptallığının yarattığı öfkeyi yatıştırmaya çalışarak kendini koltuğa bıraktı. Deuan! Araba Doldre kıyısını izleyerek sakın bir şekilde ilerlerken, genç kız da içinden sevdiği adamın adını tekrarlıyordu. Sabırsızlıkla beklediği şu Salı hiç gelmeyecek miydi? Deuan onun için ne anlam taşıdığını anlayacaktı. Onun kollarında olmaya şu anda can atıyordu genç kız.

Deuan genç kızını Dyfnant üzerindeki köprüde bekliyordu. Berbat bir hava vardı. Fırtına kudurmuş, tabiat zincirlerinden boşalmış gibiydi. Rüzgâr yapraksız dalları zorlayarak uğulduyor ve geceyi korkunç gürültülerle dol-duruyordu. Deuan cılız bir çınar ağacının altına sığındı. Ağacın kökleri toprağa gömülmüşler, rüzgârın şiddetine karşı koymaya çalışıyorlardı.

Etraf gecenin karanlığı, rüzgâr, yağmur ve dağların koyu gölgeleriyle çevriliydi. Fakat en önde,

.>-:

Richard Vaughn

oval yüzü, kara gözleri, altın sarısı saçlarıyla pusuda

bekleyen bir ihtiras belirtisiyle Anne Cad-walldr'm hayali vardı.
Deuan gözlerini yumdu, bütün gün yalnız onu düşünmüştü. Zaman zaman göz kamaştıran parlaklıkla karşısında belirmiş vücudunun vücuduna temas edişini hatırlayarak tüm varlığının titrediğini hissetmişti.
Birden kulağına dörtnal giden bir atın nal sesleri çınladı. Kuşkusuz her zamanki saatinde Llando-very yolunda at süren Madoc'du bu. Deuan zevkle yüzünü buruşturarak atını biraz daha ağacın gölgesine çekti. Bu akşam Cadwalladr'lar şeytanla oyun oynamak için yollara dökülmüşlerdi. Kendi kendine güldü. Hayli hoş bir durumdu bu. Tekrar güldü ve Madoc'un yaklaşmasından ürken hayvanını yatıştırmak için nemli ve kaygan boynunu okşadı.
Deuan'ın gizlendiği yer, çevresini görmeyi engelleyecek karanlıktı. Sırtını rüzgarın esintisine vererek bir sigara yaktı Anne'a yarım saatlik bir mühlet tanıyordu. Rüzgâr kör bir canavar gibi böğürüyordu. Eğer Anne bu berbat havada dışarı çıkarsa, her türlü tehlikeyi göze alabiliyor demekti.

40

Genç adam paltosunu siper ederek bir kiprit çaktı. Fakat rüzgâr alevi hemen söndürdü. Bu kısa süre içinde saatin sekizi gösterdiğini farkedebilmiş-li. Anne'ın nerdeyse gelmesi gerekiyordu.
Böyle düşünerek atını köprüye doğru sürdü. Danrallt malikânesinin özel yoluna ulaştığında bilinci katm odalarında ışık yandığını gördü. Anne I çıkmaya mı hazırlanıyordu, yoksa hasta mıydı? Madoc'un evden ayrılması aşağı yukarı yarım saati bulmuştu. ANNE! ANNE! Genç kız bu akşam kim olduğunu ispat edecekti. I iğır Madoc'un karakterindeyse saklanacak bir yer İmlana dek yağmura ve en koyu karanlıklara bile aldırmadan atın terkisinde ses çıkarmadan gelecek-li. Deuan, Geulan mağarasını düşündü ve yukarıla-ı a doğru uzanan yolu gördü. İnişli çıkışlı ve dolambaçlı bir şekilde çalılıkların arasından ilerleyen yol kayalıkların altından geçtikten sonra dip tarafta simsiyah nehrin aktığı yalıyarın tepelerini izleyerek vadiye varıyordu. Genç adam kaba bir tarzda başını sallayarak aklına gelen bu düşünceden dolayı kendini tebrik etti. Karar verilmişti, onu tepelere < ieualan mağarasına götürecekti. Fakat dörtnal git-

41

inek şartıyla yol bir saat çekerdi. Eh! Atı Cob bunu başaracak güçteydi!
Parmaklarını ağzına götürerek kısa ve tiz bir ıslık çaldı. Buna önce köpeklerin havlamaları cevap verdi, sonra bir kapı açıldı. Deuan'ın kalbi çarpmaya başladı. Fakat içerinin ışığıyla aydınlanan Mattie'yi tanımakta gecikmedi. Kadın köpekleri susturmak için bağırdıktan sonra geri dönüp içeri girdi ve kapıyı ardından vurarak kapattı.
Deuan hırsla dudaklarını ısırdı. Asla vazgeçmeyecekti. Anne Cadwalldr onunla birlikte Geulan mağarasına gidecekti. Yağmur boynundan aşağıya süzülüyordu. Gözlerini çizmelerine indirdi. Üzerlerindeki cila kaybolmuş, derinin kalınlığına rağmen ayaklarına su geçmişti. Ama bunun

hiç önemi yoktu. Bu akşam Anne Cadwalldr mağarada onun olacaktı. Bunu adı gibi biliyordu. Genç adam tekrar ısıklık çaldı ve bu kez Anne göründü. Genç kız odasının penceresinde belirmiş, elindeki şamdanla işaret veriyordu. Anne kendini tanımakta güçlük çekiyordu. Şamdanı yüzünden biraz ötede tuttu. Deuan'ın ısılığını işittiği zaman kapıya çıkmak ve onun içeri almak is-

42

Richard Vau||
temiştii. Odasında sabaha kadar emniyette olacaklardı. Fakat fırtınanın ve yağmurun sesini dinleyerek böyle bir geceyi Deuan ile dışarda geçirmek için içinde dayanılmaz bir arzuya kapıldığını hissetti. Hem bütün geceyi odasında geçirmeleri büyük bir tehlikeydi. Hayır, utanıp sıkılmayacağı emniyetli ve karanlık yabancı bir yere gitmek istiyordu. Danrallt genç kızlık hatıralarıyla doluydu. Her yerde ve her hareketinde çocukluğunun hayali karşısında dikilecek ve ona sitem edecekti. Deuan'm ikinci çağrısını işitti ve cama giderek el salladı. Sonra aceleyle aşağı kata inip ağır kapıyı açtı. Fırtına mantosunun eteklerini havalandırıyor, yağmur bacaklarını kamçılıyordu. Avlunun önüne geldiğinde Deuan'm sigarasının ateşini fark etti ve biran önce kollarına atılmak için o tarafa doğru koştu.
- Benimle birlikte geliyorsunuz değil mi?
- Evet ama, nereye gideceğiz?
- Endişelenmeyi bırakın. Gerçekten gelmek istiyor musunuz?
- Nasıl geleceğim? Sırtınızda mı?

.13

Rleharrf Vaugitair
Genç adam onu kollarının arasına aldı. Rüzgârın güçlü esintisi uzun sarı saçlarını havalandırıyor, tel tel genç adamın yüzüne savuruyordu. Dyfnant vadisinden oralara kadar uzanan nehrin sürekli ve hüzün verici gümürtüsü fırtınanın uğultusunu bile bastırıyordu.
- Beni nereye götüreceksiniz?
- Yağmurun altında dolaşacağız, diye bağırdı genç adam.

J
Nefis bir yer biliyorum... Her şeye hazırlıklı mısın?
Genç kız gidecekleri yerde birlikte yatacakları ; bir samanlık ya da kulübeye benzer bir şey hayal etti. Vücudu ateş gibi yanıyordu. Birden hayvanın eyerlenmemiş olduğunu farkettti. Hayır burada ra-; hat edemezdi.
- Bekleyin!
Deuan'ı orada bırakarak ahıra koştu ve kaim bir \ örtüyle geri geldi. Sonra onu dörde katlayarak \ Cob'un terkisine koydu.
- Mükemmel!

Deuan genç kızın kollarının arasına aldı ve hayvanın sırtına bindirmek için havaya kaldırdı. Anne kendisini saran güçlü kolların temasıyla tüm vücudunun titrediğini hissetti. Deuan atı yula-

44

nndan tutup özel yolun başına kadar yedeğinde götürdü, Van Rocks kayalıklarının doruğundan esen rüzgarı arkalarına

almışlardı. Deuan hayvanını mahmuzladı ve dörtnal hareket ettiler. Anne vadinin karanlık çukurluğunun sanki onları karşılamaya geliyormuş gibi yer değiştirdiğini farkettti. "Dyfphant yakınlarında ve at üzerindeyim" diye söylendi. Kollarını Deuan'm vücuduna dolamıştı. Anne içinden geldiğince bir şarkı tutturmuş, mırıldanarak söylüyordu. Atlı adamın o eski hayali artık onu korkutmuyordu. Demek kendisine çocukluğundan beri musallat olan bu korkuyu yok etmek için böyle bir duygu gerekiyordu. Genç adama daha da sarılarak yanağını onun ıslak ceketine dayadı. Genç kız farkına bile varmadan Dyfnant'ı ter-ketmiş olduklarını gördü. Şimdi dörtnal bir gidişle Col'u katediyorlardı. O kadar hızlı gidiyorlardı ki, Myddfai ve Llandoverly de arkalarında kalmıştı. Karanlığın içine her an biraz daha gömülmek, gazaba gelmiş rüzgârın ve yağmurun altında bir rüya gibiydi. Rhandirnrsvyn'den çıktıktan sonra Geulan vadisine girdiler. Altmış metre altlarında Towy nehrinin öfkeli uğultusu duyuluyordu. En ufak bir yanlış adımla kendilerini uçurumda bulabilirlerdi.

45

Alçalan yolun eğilimiyle birlikte eğilmek zorunda kaldıklarında Deuan genç kızın kollarının vücuduna yeniden sımsıkı sarılışını hissetti. Genç adam bundan büyük zevk alıyordu. Anne Cadwalladr! Anne Cadwalladr! Onun adını tekrarlamaktan bıkmıyordu. Birlikte geçirilen tek bir akşamdan sonra onunla böyle samimi olabilmek onu şaşırtıyordu. "Bazı şeyler insanın kanında vardır" diye düşündü içinden. Anne iyi bir soydan geliyordu. Ona karşı pek nazik davranmadığı belliydi. Ama buna karşılık ikisi de şu anda aynı atın üstündeydiler.

Geulan vadisinden çıktıklarını Anne farketme-mişti bile. Farkına vardığı tek gerçek onunla gecenin karanlığı arasından bir duvar gibi dikilen bu güçlü sırttı. Eteği dizlerinin üstünden kaymış kalçaları nemli çuvala ve örtüye sürtünmekten tahriş olmuştu. Genç kızın nerede bulunduklarına dair en ufak bir fikri yoktu.

Küçük kilisenin önüne geldiklerinde Anne hemen yere atlayarak eteğini düzelterip bacaklarını örttü. Elbiseleri vücuduna yapışmış olmasına rağmen hiç üşümüyordu. Deuan atı yakında bir çite götürüp bağladı. İlerde tarlaların ötesindeki bir çiftlikte de bir ışık parlıyordu.

Anne'm ne saatten, ne de bulunduğu yerden ha-

45

beri vardı. Fakat kendini zinde hissediyordu. Yağmurla kanşık rüzgar tüm hatlarını germiş her yanını mermerden oyulmuş gibi dirileştirmişti. Çevresine bakarak genç adamın kendisini nereye götürebileceğini tahmin etmeye çalıştı. Deuan'm bildiği gizli bir yer olmalıydı. Birlikte olmalarından başka hiçbir şeye önem vermiyordu.

Gözleri parıldayan Anne'ın saçları yağmurdan kafasına yapışmıştı. Deuan'a dönerek.

- Ee, şimdi ne yapıyoruz? diye sordu.
- Daha önce buraya gelmiş miydiniz hiç?
- Hayır hiç gelmedim... Nereye gidiyoruz?.. Beni nereye

götürüyorsunuz? Herhalde şuraya değil?
Bu son cümleyi söylerken eliyle kiliseyi işaret etmişti.
- Bir fikrim var... (Genç kızı kollarının arasına aldı)...
Yukarıya mağaraya çıkalım, ne dersiniz?
Genç kız kaçamak bir bakışla Deuan'ı süzdü.
- Siz istiyor musunuz?
Anne durumu anlıyordu. Demek atını bunun için bu kadar hızlı sürmüştü... Derin bir nefes aldı kalbi delice çarpmaya başladı.
- Evet istiyorum... Cesaretiniz var mı?
Genç kız eteklerini havalandıran bir rüzgâr esin-

47

(isiyle ürperdi. Durduklarından bu yana içindeki o delice koşuyla kamçılanan ateş hemen hemen sönmüştü. Üşüyordu, ne olursa olsun ısınmak istiyordu.
- Mükemmel! Beni korkutmak istiyorsunuz, öyle değil mi?
- Sizi korkutmak mı? Nasıl?
- İşte buraya getirmekle, yukarı tırmanmamı istemekle. Bunun tehlikeli olduğunu biliyorsunuz. Ayrıca diğer kadınlardan daha ödleğ olduğunu sanıyorsunuz. Çünkü adım Anne, öyle değil mi?
Genç adam hemen cevap vermedi. Anne genç adamın kendisine yapışmış olan vücudunun titrediğini hissetti. Deuan boğuk bir sesle:
- Dinleyin, dedi... geri dönmek isterseniz, henüz vaktiniz var.
- Artık beni sevmiyor musunuz? diye sordu Anne. Deuan biraz daha göğsüne çekti onu. Şimdiye kadar hiçbir kızı onu arzuladığı gibi arzulamamıştı. Oh, karşısındaki gerçekten Madoc'un kızıydı. O da babası gibi dikbaşlı ve en ufak bir yapmacık hareketi olmayan bir kızdı. Fakat neden kendisini bir Anne Cadwalldr olduğu için istediği herşeyi elde edebilir sanıyordu?
Genç adam biraz endişelendiğini hissetti. Böyle

48

bir işin nasıl sonuçlanacağını kestiremiyordu. Genç kızı saran kollarını gevşeterek derin bir nefes aldı. Anne'ın gizli kalmış arzu ve ateşini bu şekilde uyandırmak ateşle oynamaktan farksızdı! Daha sonradan duyacağı nefreti de bu derecede müthiş olurdu herhalde.
- Gelin, dedi Deuan... Fakat aklınızdan çıkarmayın, yol çok tehlikelidir. Sizin gibi birinin kazaya uğramasını istemem. Deuan kolunu genç kızın beline dolayarak yanma çekti ve birlikte bir koruluğun çevresini dolanan dar patıkaya saptılar. Konuşmaya bile cesaret edemeden ihtiyatla ilerliyorlardı. Gecenin karanlığı ve delice bir gürültünün ortasın-daydılar.
Sonunda, yamaca vardılar. Dere birkaç yüz metre aşağıdaydı ve karanlık hayli yoğundu. Durdukları yerden vadinin koyu gölgesini seçebiliyorlardı.
- iyi misin?
- Daha ne kadar tırmanacağız? dedi Anne. Anne ne tarafa gidileceğini bilmeksizin durdu.
Çılgınca bir korkunun altında ezilir gibiydi. Tırmanırken arkasında gitgide büyüyen derinlik hakkında hiçbir fikri yoktu.

- Haydi devam edelim, dedi Deuan... Şu tepeyi aştık mı, geldik demektir.

Sörıroeystı Aşk 49

Richaı d Vaughan

Üzerinde bulundukları yer mantar başı gibi tüm-sekleşmiş ve ancak bir metre genişliğinde basamak şeklinde bir kayaydı.

Sekiz metre üstlerinde bir kaya çıkıntısı daha göze

çarpiyordu.

- Artık devam edemeyeceğim, dedi Anne. Deuan:

- Mağara şu kayanın tam arkasında, dedi. Sözünü bitirdikten sonra da genç kıızı elinden tutarak kayaların etrafında dolaştırdı.

- Başını eğ!

Anne ikiye katlanırcasına eğildi. Aynı anda, bir süreden beri kendisine işkence eder gibi gelen rüzgârın ve yağmurun varlığından kurtulduğunu farkettiler. Rüzgârın tüm uğultusu işitilmesine rağmen, en ufak bir esintinin varlığını duymuyordu.

Deuan bir kibrit çaktı. Aynı anda Anne bulundukları mağaranın duvarlarını farkettiler. Duvarlar yağlanmış gibi pırıl pırıl olmalarına rağmen, hiç de ıslak değildi.

Yambaşında duran Deuan üzerindeki paltoyu çıkarıp yere serdi.

- Sen de çıkar mantonu artık.

Genç adam yaktığı kibritin ışığında Anne'ın dağılmış saçlarını, çamurlu ellerini, çoraplarının altın-

Sönmeyen \şk 50

dan belli olan kanamış dizlerini seyretti. Sonra kibriti mümkün olduğu kadar uzağa attı. Ortalık yeniden karanlığa bürününce kolunu Anne'ın beline doladı, onu kendisine çekti. Kelimeler gereksizdi. Yanaklarına değen yanakları ateş gibi yanıyordu, ona iyice sarıldığında kendini varlığının tüm tatlılığıyla ona terketti. Rüzgârın sesi artık çok uzaklarda kalmış gibiydi. Birbirlerine sımsıkı sarılmış bir halde yatan Deuan ve Anne tüm dünyayı unutmuş gibi kayalara ve toprağa gömülmüşlerdi sanki. O ve Anne, yerle gök arasındaki en yüksek zirveye ulaşmışlardı. Çevrelerinde rüzgar deli gibi esiyor, sel sularının gümbürtüsü karanlığın içinde başka bir anlam kazanıyordu, insanlara has arzular sanki doğada toplanmıştı bu gece. Genç kız birkaç defa şiddetle ürperdi. Tüm arzuları ile yaşıyordu. Gözlerini yumup erkeği kendine çekerken dudaklarını araladı. Bunu varlığının tüm gücü ve ihtirasıyla yaptığının farkındaydı.

Deuan mağaranın girişinde ayakta durmuş, uçurumun karanlığın aktığı koyuluğu seyrederek sigara içiyordu. Şimdi genç kızın hayalini daha berrak görebiliyordu. Artık Anne Cadwalldr onundu. Ona her bakışında buradaki geceyi hatırlayacaktı. Sonsuz bir neşeye kapıldı. Yanında Anne gibi bir kız

51

Rîchard Vaughan

olduktan sonra birlikte yapamayacakları şey yoktu. Bu ihtiras ve aşk nasıl da doğmuştu içlerinde.

Genç adam Anne'ın yanına yaklaştığını farkederek geri döndü. Genç kız elindekini uzattı.

- Ceketini al!

- Anne, dedi Deuan, seni çılgınca seviyorum. Senin için deli oluyorum.

Anne'in gözleri uzaklara daldı. Bundan böyle başka birisiydi artık. Fırtınalı havada yola çıkan o genç kızı düşünerek acı acı gülümsedi. Deuan ceketinin bütün düğmelerini iliklemişti.
- Vakit geç oldu.
- Evet, babam dönmeden evde olmak gerek. Genç adam öne geçerek kaygan yamaca yöneldi,
sonra Anne'ı tutmak için geri döndü ve birlikte konuşmadan ağır ağır inmeye başladılar.
Vakit gece yarısına geldiğinde onları taşıyan at Llandovery'yi geçerlerken bile hızından bir şey kaybetmemişti. Anne güçlükle gözlerini açtı. Ne gecenin ne Dyfnant'a uzanan yolun, ne de nehir gürültüsünün hiçbir anlamı kalmamıştı artık. Tek düşüncesi yatağına uzanmak ve yorganı başına çekmekti. Deuan avlunun girişine kadar ona eşlik etti.
Sönmeyen AşH 52'

- Yarın yine geleceğim.
Genç kızı kucakladığında içindeki aşk alevi benliğini yeniden sardı. Fakat genç kız bu duyguyu karşılıksız bırakmış, Deuan'ın kollarından kurtulup koşarcasına uzaklaşmıştı. Genç adam Anne'in kendisine bir işaret vereceğini umarak Madoc'un dört-nal gelişini duyana dek avlunun çitlerinde beklediy-se de genç kız pencereye bile çıkmadı.
Bunun üzerine atına atlayıp özel yoldan aşağı doğru inerek Madoc avlunun içine girmeden He-lem'e giden yola ilerledi. Ertesi sabah hava açık, gökyüzü pırıl pırıl-dı. Avludaki su birikintilerine yüksek porsuk ağaçlarının görüntüsü düşmüştü. Yağmurda ıslanmış tarlalardan hafif bir sis yükseliyor, çalılıklarda asılı kalmış birkaç yaprak rüzgârın esintisiyle narin saplarında titreşiyordu.
Anne her sabah yaptığı gibi kahvaltı için pencerenin önüne çekilen yuvarlak masaya oturdu. Güneşin donuk ışıkları, üstü gümüş rengi söğüt dallarıyla süslenmiş mavi porselen takımda yansiyordu. Fakat güneş ışınlarının huzur verici ve ısıtıcı bir etkisi yoktu. Bu güneşin acıması yoktu. Tuvaletini ya-
Sönmeyen , *H-i< 53

parken gözlerinin çevresinde yer alan koyu gölgeleri farkedip dehşetle üzüntüye kapılan Anne, sırtını aynaya dönmüştü. Artık başka biriydi. Vücudu ve ruhu bir gün öncesinin tam tersiydi. Bundan sonra hiçbir şey onu masum geçmişinden ayıran uçurumu dolduramazdı. Deuan ile arasında geçenlerden sonra hamileliğin kaçınılmaz olduğuna emindi. Bu adı hatırlamasıyla birlikte tüm vücudunun titrediğini hissetti. Helem Gam'm patronun oğlu. Masanın üzerine umutsuzca bir yumruk indirdi. Onu, çiftliğinin hayvanları gibi adi ve kafasız bir varlık olarak görüyordu şimdi. Ne yazık ki herkes pek yakında onun kendisiyle içli dışlı olduğunu öğrenecekti... Çocuk beklemenin şerefsizlikle ilgisi yoktu. Hayır, asıl şerefsizlik biriyle çırılçıplak içli dışlı olmaktı.
Birden, arkasındaki kapı açıldı ve içeriye babası girdi. Anne dimdik önüne baktı. Canının sıkılmış olduğunu babası mutlaka anlardı. Gülümsemeye çalıştı. Madoc dosdoğru şöminenin önüne gitti. Arkasını ateşe dönmüştü.
- Bu sabah sesin soluğun çıkmıyor Anne, pek neşeli değilsin galiba?
- Aksine, çok iyiyim. Kahvaltı etmeyecek misin? Madoc kızının

söylediklerine pek inanmamıştı.

54

U: ;hard Vaughan

Bu sabah Madoc'un yüzü hayli iyiydi. Sanki geceki yağmur ve rüzgâr yüze ayrı bir zindelik katmıştı. Mattie efendisinin yumurtalarını ve domuz pırzolasını getirdi. Madoc Anne'in karşısına oturdu. Anne bakışlarıyla yaşlı hizmetkârı izleyerek yüzünden bir şevkat izi aradı. Fakat Mattie'nin kaşlarının çatıldı-ğını, dudaklarını ısırıldığını farketti. Yaşlı kadın dişlerini sıkarak odadan çıktı ve ardından kapıyı sertçe vurdu.

Madoc kızına dönerek:

- Ne oluyor buna? Bir bunalım falan mı geçiriyor? diye sordu. Yaşlı adam kızını bu suskunluğa iten sebebi anlamak için onu tekrar inceledi. Anne'in üzerinde yakası hayli açık siyah son moda bir bluz vardı. Anne başlı başına güzelliğin ta kendisiydi. Sıcak teni parılıyor, arkaya toplanmış saçları elmacık kemiklerini daha da ortaya koyuyordu.

- Yorgun görünüyorsun Anne. Rahatsız mısın? Anne belli belirsiz bir hareket yaptı. İçindeki o derin acıyı haykırmamak için kendini zor tutuyordu. Her şeyi babasına anlatmak ihtiyacı içinde olduğunu hissetti. Kendisine yakınlık göstereceğinden emindi.

55

Richai i Vaughan

Anne babasının bakışlarını metanetle karşılarken, Madoc'da kızının kendisine bir itirafta bulunacağını sezdi. Bu sahne kızının küçüklüğünden beri tekrarlanır dururdu. Atılgan ve sert bir mizaca sahip olan Anne sonunda dayak yemeyi beklercesi-ne küçük suçlarını hep böyle itiraf ederdi. Madoc birden dün akşam atla hareket ettiğinden beri içine yerleşen o kötü önsvziyi hatırladı. Genç kız duraksamalı bir tonla:

- Dün akşam dışarı çıktım ben, dedi.

- Dışarı mı çıktın? Dün akşam mı? Yaşlı adam derin bir soluk aldı. Kimleydin peki? dedi Madoc.

Anne dudaklarının titrediğini farketti.

- Haydi beni kandırma, dün gece dışarı çıkmış olamazsın. Korkunç fırtına vardı.

- Ama yine de çıktım, diye sakın bir tavırla cevapladı genç kız. Aşağı yukarı sizden bir saat sonra dışarıydım, eve de sizden önce döndüm. Dün akşam Deuan ile birlikteydim. Devam etmesine fırsat kalmadan yaşlı adam öyle bir sıçradı ki, iskemlesi mermer zemine kaydı.

- Deuan Meredith'le mi?

- Evet hem be bu ikinci oluyor.

- İkinci mi?

Sönmeyen ,Ask es

Richard Vaughan

- Evet geçen pazardan bu yana bana aşırı bir ilgi gösteriyor.

- Fakat... Fakat o bir serseriden başka bir şey değil, Anne... Ayak takımından gelme gibi... Bir köylü... Şöhretini bilmiyor musun? Onun bir genç kızla ne maksatla ilgileneceğini tahmin ediyorsun? Umarım aşık değildir ondan, fakat hayır imkânsız bu!..

- Hayır baba, onu sevmiyorum.

Genç kız bu sözü söylerken içinde büyük bir acı duydu.

Madoc masanın çevresini dolanarak yanına geldi. Genç kız başını

kaldırdı. O anda içinde ne korku, ne de utanç vardı. Varlığını hissettiği tek şey Deuan'a ve kendisine karşı gittikçe artan korkunç bir öfkeydi.

Babasının saçlarını okşadığını görünce.

- Bir daha onu asla görmeyeceğim, dedi Anne.

Madoc, dudaklarının ucuna gelen soruyu sormadı. Ne olursa olsun, Anne kendi kıızıydı. Koruması gereken adının farkında olması gerekirdi. Bütün bunların yanısıra, ondaki güçlü mizaca da güvenebilirdi. Yaşlı adam gününü bir ruh çöküntüsü içinde geçirdi.

57

Kilisenin önündeki insanların gevezeliği sessizliği bozuyordu. Dua salonunun etrafındaki ağaçlar, mezarlar kadar hareketsizdi. Van kayalıklarının üstünde yusuvarlak ve pırıl pırıl bir mehtap vardı.

Deuan, kilisenin yan tarafındaki ahırın loş bir köşesine sinmişti. Genç adam ayın boyunca gözünü Anne'dan ayırmamıştı. Onu seyrettikçe kendisiyle sevişmiş bu günahkarın eşsiz bir dişi olduğuna karar verdi. Anne ayın boyunca bir kez olsun başını çevirmemişti. Yanında kaya gibi duran Madoc ise dimdik önüne bakmaya devam ediyordu. Onu kollarının arasına almak için her şeyini verirdi. Genç adam derin bir iç çekip gözlerini yumdu. Anne'm kendisine sırtı dönük hali ona geçirdikleri o aşk gecesini hatırlatmaktan başka bir işe yaramıyordu.

Nihayet onun dışarı çıkmak üzere yürüdüğünü gördü. Deuan bulunduğu yerden:

- Anne! diye atıldı.

- Ne istiyorsunuz?

Genç kız eldivenlerinin düğmelerini iliklemeye devam etti. Kafasını çevirip bakmamıştı bile. Oysa, kaybedecek bir saniyesi yoktu ve Madoc ile rahip de dışarı çıkmışlardı o an.

53

Ktehard Vaug han

- Benden nefret mi ediyorsun? diye sordu Deuan.

- Evet.

- Fakat benimle birlikte olmaktan hoşnut olduğumu sanıyordum.

- Seni sevdiğimi biliyorsun, oysa kendi zevkinden başka bir şey düşünmedin.

- Yanılıyorsun Anne, sana çılgınca aşığım. Seni deliler gibi seviyorum. Bunu hiç unutma!

Anne sustu birden. Bir an şaşırıp Deuan başını kaldırdı ve Madoc'un kızının yanında durduğunu gördü.

- Sanırım, bizi rahat bırakmanızın tam zamanıdır Mösyö Meredih, dedi Madoc.

Deuan onu önemsemez bir tavırla Anne'a döndü:

- Anne, son defa soruyorum, seni terketmemi gerçekten istiyor musun?

- Evet.

Genç kız uzaklaşırken Madoc'un güçlü elleri Deuan'ın omuzlarına yapıştı.

- Yeter artık. Defolup gidecek misin, yoksa gitmeyecek misin?

- Kızınızı seviyorum, Mösyö Cadvvalldr. istediği an da evlenmeye hazırım.

İşte söyleyeceğini söylemişti. Madoc'un yaşlılığı-

Scnmeyen Aşk 59

na saygısı vardı, ama kavga etmek istiyorsa, rahatlıkla edebilirdi. Karşısındakini kim zannediyordu bu adam? Madoc, Deuan'ın önünden geçerken onu baştan aşağı süzdü. - Böyle bir şeyi gelip sizden isteyeceğimi mi sanıyorsunuz? Madoc ve Anne The Helem'e kadar hiç konuşmadı. Zaman zaman bakışları kızma kayıyordu. Aralarında derin bir suskunluk sürüyordu. Fakat The Helem'i geçtikten sonra kendini daha fazla tutamadı. Yaşlı adam aslında sorusunun ne şekilde cevaplanacağını çok iyi biliyordu. - Anne, dedi Macod. Her şeyi anlat bana, babandan korkma. Madoc derin bir nefes aldı, duyduğu heyecan kalbini sıkıştırıyordu. - Bana her şeyi açık anlatman gerekir, dedi sakın bir sesle. Yoksa siz ikin..... - Evet. - Nasıl buna nasıl cesaret etti ha? - Evet. Madoc hareketsiz kalmış, gitgide uzaklaşan An-ne'nin hayvanının nal seslerini dinliyordu. Şu an eyerin üstünde ölü bir ağırlıktan başka bir şey değildi.

60

Korkulu bir rüya görmüştü. Herhalde. Birden aklını başına toplayarak Anne'nin dörtlü uzaklaşmasını duydu. Ne tuhaf bir gerçektir bu! Anne'a lanet etti. Kızı iftâl edilmişti, hem de o serseri tarafından. Nerede olmuştu bu? Tanrı vere de Danrallt'ın dışında bir yerde olsaydı. Aksi halde evini yakar, her şeyi un ufak ederdi. Atının dizginlerini çekip mahmuzladı hayvanını. Anne'nin şimdi ona ihtiyacı vardı. Onun için bundan böyle zor bir hayat başlıyordu. Her dönemeçte kızını görebilmek için gözünü dört açıyordu. Yıkılmış köprüye geldiğinde kızının eyeri boş atını yolkenarmda buluvermek korkusuyla ona seslendi. Suyun en derin aktığı noktaya vardığı an, az ilerde onun silüetini farkettiler. Sol kolunu uzatarak kızını kendine doğru çektiler. Kendisine yaslanmış olan kızının titrediğini farkettiler. Anne başını kaldırdı. Yaşlı adam eğilip oğlu onu. Sonra bu öpüşle onun ağlamaya başladığını görünce. - Haydi bırak şu ağlamayı, dedi. Ağlamak hiçbir işe yaramaz. Yalnız, sormak istediğim bir şey var.

gt

Acaba bu olay senin arzunun dışında mı oldu? - Hayır... Hayır, onun kadar ben de suçluyum... Bana kızmadınız değil mi baba? Madoc hayır anlamında başını salladı. Kızının kendisine tam bir itimat duyması güzel bir şeydi. Onu huzur içinde yaşatması ve duyacağı utançtan kurtarması gerekiyordu. - Peki ya bir çocuk doğuracak olursam, ne dersiniz? Madoc kanının başına çıktığını, şakaklarının attığını hissetti. Bir çocuk mu? İmkânsız. Kendini tutmasa, kızını dövecekti. Anne'm bir çocuk doğuracağını düşünmek korkunç bir skandaldı. Hayır, hayat Madoc'a böyle bir sille indiremezdi. Böyle bir şerefsizliğe düşmek için ne yapmıştı ki? - Anne, böyle korkunç bir şeyden söz etmeye hakkın yok. Bunu

düşünmen bile yersiz. Böyle kuşkulara kapılma, dedi.
- Kuşku değil, eminim bundan, diye cevapladı
i g^JLll^ JK.1Z.
- Fakat emin olamazsın, anlayamazsın bunu!
- Eğer hamileysem, benü onunla evlenmeye zorlayacak mısın?
Madoc cevap vermedi. Dizginleri hırsıla çekince

62

hayvan havaya sıçrar gibi oldu.
- Bunu düşünecek zamanımız yok şimdi.
- Onunla evlenmeyeceğim. Bunu yapamam. Çocuğu istiyorum, ama onu asla!

Bu konuşmanın üzerine yollarına sessizlik içinde devam ettiler. Evlenmeye mecbur kalan hamile bir Anne Cadwalldr, durum korkunçtu doğrusu!
Babası içeri girdiğinde, Anne henüz yatmamıştı. Saçlarını aydınlatan lambasını ışığı altında ateşin karşısındaki iskemleye oturmıştı. Madoc varlığını belli etmek için öksürdü. Kendini yabancı bir kadınla görüşecekmiş gibi hissediyordu. Anne'ı hiç böyle güzel görmemişti. Onu seyrederken gözlerinde biriken yaşları sildi. Eğer hamileyse, bundan dolayı onun gururunu kıracak hareketlerden kaçınması gerekiyordu. Göğüs geremeyeceği hiçbir güçlük olamazdı. Hatta kilisedeki din adamlarının sözlerine bile kulak asmayacaktı. "Tanrıya şükür ki, utanç önünde boyun eğmek-tense mücadele edebilecek güce sahibim" diye geçirdi içinden.

- Anne, haydi git yat artık, Mattie nerdeyse ye-

Sönmeyen A1-;* , 63

Richard '/aughan

meğe çağırır bizi. Bu duruma düşen ilk kez sen değilsin. Üzüntüyü bırak. Kafana durup dururken taktığın şu çocuk düşüncesini de bırak artık.

Genç kız ağlıyordu. Sarsılan vücuduna hakim olamıyordu. Babasının yüzüne bakmaya cesaret edemiyorlardı. Anne ayağa kalkarak kapıya doğru yürüdü. Babasının yanından geçerken, Madoc kızının elini okşadı.

Tam bu sırada içeriye Mattie girdi.

- Bayan Anne odasına mı çıktı?

- Keyfi pek yerinde değil, benim için sofrayı kurma... Herkes burada mı?

Yaşlı adam geri dönüp Mattie'yi gözledi. Anne'nin halinden şüphelenip şüphelenmediğini öğrenmek istiyordu.

- Anne'a ne oldu böyle birdenbire acaba?

- Bilmiyorum, belki başı ağrıyordur. Birkaç gündür böyle. Ne akşam yemeğinde ne kahvaltıda ağzına bir lokma bir şey koymadı. Bugün haşladığım şu pilice bakın... Hiç dokunmamış bile. Onu Doktor Prydderch'e götürseniz iyi olur. Bir genç kız için normal bir durum değil.

Anne'nin odasından hiçbir gürültü gelmiyordu. Sakin bir tavırla jambondan bir dilim kesip pili-

Sönmeyert Aşk 64

cin butlarından birini aldı ve yemeğe başladı. Anne birden yatağında doğruldu. Biraz uyumuştı. Soluğunu tutarak dışarıyı dinledi. Yanılmamıştı, dışarda ısıklık sesi vardı. O sırada evin sokak kapısı açıldı ve bir süre sonra avluya Mattie çıktı. Avlu ayışığında apaydınlıktı.

- Şu taraftan bir ıslık sesi geliyor, Bay Cadwal-ladr. Böyle diyerek elindeki feneri o yana uzattı. Köpekler havlamaya başlamıştı.
- Şurada dedi, şurada bir şeyler oynadı, dedi Mattie. Jos vurmaya hazır bir durumda sopası havada ilerledi.
- Hiçbir şey yok burada.
- Buraya kadar gelen herhalde benim için gelmedi, dedi Jos.
- Sanırım, onun için gelen biri var, dedi Mattie. Bu sırada avluya Madoc çıktı. Elinde çiftesi, yarı giyinik haliyle avluya doğru ilerledi. Bütün köpekler havlayarak fırlayıp bütün avluya dağıldılar. Köpekler samanlığın arka tarafına doğru koştu. Madoc geri dönmüştü, herkesin içeri girmesi için emir verdi. Köpeklerin avluya dönmesini bek-

65

ledi. Sonra içeri girdi. Kapı bütün evi sarsacak biçimde hızla kapanmıştı.

Saat gece yarısını vurdu, sonra da yarımı. Anne gözlerini pencerenin köşesine dikmişti. Yeniden bir ıslık sesi ya da köpek havlaması duyacak diye korkuyla bekliyordu köpek havlaması kadar sevmediği bir gürültü olamazdı. Bu onu hep ürkütmüştü. Çünkü evin çevresindeki anormal bir şeyin habercisiydi bu havlamalar. Fakat Danrallt'ın sessizliğini hiçbir şey bozamazdı.

Bu sırada Deuan, Danrallt malikânesinin üç yüz metre kadar yakınındaydı. Bir türlü oradan uzakla-şamıyordu. Her gece buralara gelerek mümkün olduğu kadar eve yaklaşıyordu. Anne onun hayatı olmuştu artık.

Danrallt ve onun porsluk ağaçlarıyla çevrili görünümü, genç adam için vazgeçilmez olmuştu. Binanın varlığı bile Anne'ın varlığını temsil ediyordu. Genç kızın kendisini sevmediğini söylemiş olması, onda en ufak bir kırgınlık yaratmamıştı. Bu akşam ayın boyunca hep onu seyretmişti. Anne, uyumuş muydu acaba? Dalların arasından evi görmeye çalıştı. Odası giriş kapısının tam üstüne rastlıyordu. Deuan neden sonra üşüdüğünü hissederek orada çok kaldığının farkına vardı. Gecenin serin havasını

;, \$

Richa^ Vaughan

ciğerine çekerek birkaç defa yüksek sesle Anne'm adını tekrarladı. Çevre büyük bir sessizliğe gömülmüştü. Danrallt'ın köpekleri susmuş, pencerelerin ışıkları sönmüştü. Dyfnant vadisi koyu bir gölge gibi Col'a uzanıyor, uzaktan nehrin hafif sesi duyuluyordu.

Mattie etekliğini kıvrımış, iki eliyle yayık dövüyordu. Bir saattir yayık döğmekten yaşlı kadının yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Samanlığın duvarlarına yaslanmış olan Anne'a göz atmaktan da kendini alabıyordu. Küçük kız kime benziyordu acaba?

Yaşlı kadın yayık dövmeyi bırakarak kontrol tapasının ipini kendine doğru çekti. Açılma delikten ıslık sesini andıran bir gaz çıkmış, fakat tapının üstünde tereyağının oluşumuna dair hiçbir ize rastlanmamıştı. Mattie canı sıkkin bir tavırla yayığa baktı.

- Bu ayazda her şey donuyor, içine biraz sıcak su koymak gerek.

- Bırak da ben deneyeyim, dedi Anne. Sıcak su katmak iyi olmaz, sonra tereyağının tadı kaçar. Önlüğünün bir ucuyla alnındaki terleri silip Anne'm bu işi nasıl yaptığını gözleyerek genç kızın her harekette salınan vücudunun kıvrımlarını incelemeye koyuldu. Genç kızın son zamanlarda ne ka-

67

Richard Vaughn 1

dar güzelleşmiş olduğunu düşündü. Çıplak tenine giydiği korsesini dışarda kalan cildi kadife görünümündeydi. Yaşlı kadın bir süre düşüncelere daldı ve başını kaldırıp tekrar baktığında onu sapsarı olduğunu gördü.

- Anne, neyin var?

Yaşlı kadın yayığın yanında salınıp yere yıkılan Anne'ı tutmak için yerinden fırladı.

- Gidip babanı çağırayım.

- Hayır... Hayır! dedi Anne... Önemli değil... Ben.. Ben.. Babamı çağırma. Birazdan kendime gelirim.

- Peki peki, nasıl istersen. (Onu çocukluğunda yaptığı gibi, göğsüne yasladı.) Bu günlerde kendini iyi hissetmiyorsun, değil mi? Fakat ne oldu sana böyle, hiçbir şey anlamıyorum?

- Ben... Ben bir bebek bekliyorum, Mattie. Birden samanlık Mattie'nin sevreğinde dönmeye başladı. Neler diyordu Anne? Bir bebek ha! Ne saçmalık, Mattie içine bir ağırlığın çöktüğünü hissetti.

- Ne yazık ki, söylediklerim gerçek, Mattie.. Kasım ayından beri eminim buna.

Anne göz yaşlarıyla kaplı yüzünü çevirdi. Mattie

§8

şaşkınlık içindeydi'. Karşısındaki Bayan Anne değil de, sıradan bir kızdı sanki. Yaşlı kadın bir anda gerçeğin tüm ağırlığını üstünde hissetti.

- Emin misin bundan?

- Evet, kuşku yok.

- Peki kimden?... Sakın bu adam...

- Evet... Deuan Meredith'den... Beni o fırtınalı gecede aldı götürdü. Çılgın gibiydim... Ne yaptığımı bilmiyorum... Bakma öyle, birşeyler söyle...

Mattie kollarının araştırmaya aldı onu. İçinde Deu-an'a karşı öldürücü bir kin oluşmuştu şimdi. Fakat Anne bu serserinin çocuğunu karnında taşımayacaktı. Oh! bu iş kasım ayında olduğuna göre, çocuk henüz iki aylıktan küçüktü. Bu durumda Sian de Coedca için meseleyi halletmek kolay olmayacaktı. Vakit geçirmemeleri lazımdı.

- Haydi ağlamayı bırak Anne. Ağlamakla geçirecek zamanımız yok. Hemen harekete geçmeliyiz.

Anne'in yüzü gerildi.

- Ne demek istiyorsun? Onunla asla evlenmem. Mattie gülümsedi, elbetteki o serseriyle evlenmeyecekti.

- Evlenmek mi, yok canım! Bu meseleyi halletmenin başka yolu var.

©S

- Fakat nasıl Matte? Sana hamile olduğuma eminim diyorum.

- Boş laf bunlar küçüğüm! Bu duruma düşen ilk sen değilsin.

Hani Őu Getta'nın hasta yattığı Noel'i hatırladın mı?

- Evet, ama bunun benimle ne ilgisi var?

- Getta o Noel'e karnındaki çocuktan kurtulmuştu. Hem de dört aylık bir çocuktan... Sian de Coedca sayesinde... Şimdi anladın mı?

- Mattie!.. korkunç.. Caniyane bir Şey bu!

- Oh! Anne, bunu kabul etmek gerek, iyi düşün. Aksi halde babanı çok üçmüş olacaksın. Sian'ı bir ziyaret her Şeyi yoluna koyar. Eskisinden farksız olursun. Haydi bunda çekinecek bir Şey yok... Hem bu iş için Sian'a kimlerin başvurduğunu bir saysam, hayret edersin.

- İyi ama, bu bir sır olarak kalacaktı, öyle değil mi?

- Kuşkusuz ki öyle, oraya kimlerin gittiğini bilmemin sebebi bunu kendilerinin ağzından dinlememden ötürü. Haydi sen odana git.. Ve bu konuyu daha azla tartışmayalım.

Mattie genç sahibesinin avluyu katedip eve gidişini izledi. Ne alımlı kızdı. Nasıl olmuştu da bu fe-

şönmsyen Aşk 7%

Richard tfaughan

lakete uğramıştı? Bütün aksilik Anne'ın kendisini koruyacak bir anneden yoksun oluşundan kaynaklanıyordu. Böyle bir babayla sürdürülen hayattan daha ne beklenirdi? Madoc her salı o yosmaya gideceği yerde, yeniden evlenseydi ya! Eğer bu işte tek bir suçlu varsa, o da Madoc'tu. Deuan Mere-dith'e gelince... Yaşlı kadın onu ezermiş gibi ayağını hırsıyla yere vurdu.

Anne, Coedca'ya gideceğinden tek bir kelime etmeden babasıyla birlikte çayını içti. Aralarında yeni bir şevkat doğmuştu.

- Umarım, iyi bir akşam geçirirsin Anne, dedi Madoc.

Melon şapkası gözlerinin önüne inmiş olduğu halde sinirli hareketlerle tozluklarını bağladı.

- Elbette, beni merak etmeyin.. Sizi neyin korkuttuğunu biliyorum, diye cevapladı genç kız gülerek.

Ardından:

- Mattie, Mattie hazır mısın diye sordu Anne. Bir dakika..

Mantonu giyip şalını örtün, şimdi

geliyorum! dedi Mattie. Nereye gittiğimizi kimse bilmeli, öyle değil mi Anne?

7-5

Richard Itaughan

Babasının uzaklaşan atının nal sesleri kaybolur kaybolmaz, bu akşam Mattie ile neler yapacağını düşünmeye başladı yeniden. Dyfnant boyunca nehirde mümkün olduğu kadar uzakta kalmaya çalışarak yolun sol yanında ilerlediler. Birden Anne ter içinde kaldığını farkettti.

- Fakat bu çok kötü bir Şey, Mattie... Korkuyorum!

- Őşt! Fazla konuşma, duyulabiliriz. Yüzünü ört. Söylesene, dünyaya bir günah çocuğu mu getirmek istiyorsun? Sian sana bu konuda yardımcı olacaktır.

Yürüdükleri hendekteki otlar adım atmalarını güçleştiriyordu. Anne arada bir başını arkaya çevirerek kendilerini takip eden bir gölgeye rastlayacağını umuyordu. Omuzunu saran Mattie'nin kolu huzur vericiydi.

Buradan Coedca'ya çok az bir mesafe vardı. Evi yoldan uzak bir mesafeydi. Anne bu kadını şimdiye dek hiç görmemişti. Mattie onu dar bir patikaya soktuğunda genç kız her dönemde kaderine biraz daha yaklaştığını hissediyordu.

Nehrin gürlemesi ise her adımda daha da duyulur olmuştu. Sonunda ağaların arasından aydınlık. Buradan Coedca'ya çok az bir mesafe vardı. Evi yoldan uzak bir mesafeydi. Anne bu kadını şimdiye

Sönrreyen Aşk 72

.-' :•:',:-,?:::!} Vaughan

dek hiç görmemişti. Mattie onu dar bir patikaya soktuğunda genç kız her dönemeçte kaderine biraz daha yaklaştığını hissediyordu. Nehrin gürlemesi ise her adımda daha da duyulur olmuştu. Sonunda ağaçların arasından aydınlık bir pencere gözüktü. Mattie'nin arkasından ilerleyen Anne, çevrede sonsuz bir sükunun hüküm sürdüğünü farketti.

Mattie çitin kapısını açtı. Küçük bahçede limon ağaçlarının kokusu hakimdi. Evin kapısının altındaki aralıktan bir ışık sızdı. Anne Mattie'nin sırtına daha çok sokuldu.

Kapı yavaşça aralandı.

Sian gözlerini korumak için elini mumun ışığına siper ederek ziyaretçileri süzdü. Anne ilk defa karşılaştığı bu kadına şöyle bir göz attı. Koyu gözleri hayli iriydi. Mattie, Sian'm önünden geçip içeri girerek Anne'a kendisini izlemesini işaret etti. Kapı usulca kapandı arkalarından.

Sian gülümseyerek Anne'a baktı ve tepeden tırnağa süzdü onu. Anne, Sian'ın düzgün ve çok küçük takma dişlerinin güldüğünde ona zalim bir görünüş verdiğini farketti.

- Sizden, bize yardımda bulunmanızı istemeye geldik, dedi kısaca Mattie. Miss Anne için...

- Elbette yardımda bulunmak isterim.. Mesele

Sg imeyen Aşk 73

nedir acaba?

- Meselenin ne olduğunu tahmin edersiniz herhalde, Sian, dedi Mattie... Bayan Anne hamiledir.

Sian soru üstüne soru sordu. Genç kız bir ara yardım istercesine Mattie'ye baktıysa da, yaşlı kadının yüzünün taş gibi hareketsiz olduğunu gördü. Sonunda kadın yerinden kalkarak mutfağın kapısında kayboldu.

Birkaç dakika sonra Sian geri döndü. Bir an kağıda sarıllı şişeyi kime vermesi gerektiğini kestirmek için duraksadı. Sonra, sakın bir bakışla Anne'i süzüp ilacı Mattie'ye uzattı. Anne ayağa kalktı. Bir an önce dışarı çıkmak için can atıyordu. Dyfnant vadisinden geçmek bile ona zevk verecek gibiydi.

Birden içinde hiçbir kin ve acı duymadan Deu-an'ı düşündü. Kendisini Deuan'm kollarına iten ihtirası hatırlayarak hüzünle gülümsedi ve derin bir iç çekti.

- Çocuğum olmayacak, diye mırıldandı.. Çocuk doğurmayacağım... Birden ilk defa olarak gözünün önünde çocuğunun hayali belirdi. Matti'ye yetişti ve kaymış gibi yaparak yere düşerken yaşlı kadının eteğine yapıştı. Bu arada elini usulca cebine sokup kağıda sarıllı şişeyi kavramıştı. Avucunun içinde doğaya karşı ko-

Sdmey^r) Aşk 74

yucu ve onu isyana iten bir nesneyi tutuyordu.

Yaşlı kadın eliyle cebini yoklayarak haykırdı:

- Bayan Anne, yeter artık!.. Ne yapıyorsun öyle? Bayan Anne, şimdi olmaz... Şimdi içemezsin onu... Ancak yatağına girip

yattıktan sonra...

Anne silkinip Mattie'den kurtuldu ve elindeki şişeyi fırlattı. Yaşlı kadın şişenin çakıltaşlı sahilde kırılırken çıkardığı sesi duydu.

Ne olacaktı şimdi? İan'a geri dönmek gerekiyordu, aksi halde felaketti.. Mattie başım salladı, Si-an'a dönülmeyecekti. Anne bu hareketiyle neyi arzuladığını belirtmişti. Doğaya karşı çıkılmayacaktı. Yaşlı kadın bahar ve yaz aylarıyla birlikte içine düşecekleri utancı şimdiden kestirmesine rağmen, kalbi seviçle doldu ve kendine gülümsedi. İlerde yapılacak dedikodular bir yana, yine de Anne, Si-an'ın o pis ilacına layık biri değildi.

O gece meyhane hayli kalabalıktı. Duean ve babası içki servisini yetiştirebilmek için her zamankinden daha fazla çaba harcıyorlardı. Sal'm görevi ise arada bir müşterilere görünmek ve içki almak için tezgâhın üzerine eğilmektir. Birden Rod Brynmair'in ortaya savurduğu cümle Duean'ı allak bullak etti. SörafleyeR Aşk ?S

- Dün akşam Dyfnant'm kıyısında Anne ile Mat-tie'ye rastladım.
- Bunda acayip bir taraf mı var? diye sordu Dai Corno. Dyfhant kıyısı özel bir yol değil sanırım.

- Peki nereye gidiyorlardı öyle? diye sordu Dic Tyma.

- Bence oralarda oturan Sian'ı görmeye gidiyorlardı, ihtiyar Mattie hamile falan olmalı!

Topluluk gülmeye başlamıştı. Deuan'ın yüzü solmuş, bakışları sabitlemiş. Elinde unuttuğu sigarasının ateşi elini yakmıştı.

- Meselenin ne olduğunu sizlere ben açıklayayım dedi Sal.

Bu sözleri söylerken kelimelerin Deuan'da ne gibi bir etki yaratacağını merak etmiş ve sonunda umduğunu bulmuştu. Gözleri Deuan'da, konuşmasını sürdürdü.

- Her şey gün gibi açık. Bayan Anne.. Yani şu Danrallt'lı küçük hanım kendi hemcinslerinden pek değişik bir şey yapmışa benzemiyor. Mesela iki kere ikinin dört ettiği gibi ortada. Hamile olan Mattie değil, kendisi..

- Kapa çenenii!

Bütün başlar Deuan'a döndü. Öfkeden dudakla-Sönmeyen Aşk jç

rı titriyordu. Sal'ırı yüreği hopladı bu ikaza. İşte, ihtiyacı olan delil buydu. Demek ki, gerçekten hamile olan Anne'dı. Sal, gözlerini kısarak Deuan'a baktı. Genç adam yakayı ele vermişti. Sal parmaklarıyla kısa bir hesap yaptı: Ocak, Şubat...

Deuan yerinden fırladı ve onu bir kenara iterek kapının perdesini açıp dışarı çıktı.

Binanın arka tarafına geldiğinde ciğerlerine temiz hava çekmek için durakladı. Demek Anne, Co-edca'ya gelmişti. Buna şüphe yoktu artık. Birkaç dakika içinde hayatının tümü değişivermişti birden. Anne'in bir çocuğu olacaktı. Genç adam kaba kahkahaların ve sarhoş çığlıkların yükseldiği meyhaneden atlayıp ardış kuşlarının öttüğü tarlalara doğru yöneldi.

Vadinin yamacına geldiğinde Danrall'a bakmak için durdu. Demek Anne ona ait olan bir çocuğu istemiyordu. Birden aklına bir fikir geldi. Vakit sekize gelmişti. Eli çenesine gitti gayri ihtiyari. Üç gündür sakal traşı olmak istemiyordu. Bunun da nedeni Anne'in ve babasının onu bu en kötü halinde görmelerini

istememesiydi. Onlara kim olduğunu gösterecekti. Zaman yavaş geçiyordu. Bekledikçe sabırsızlanmaya başladı. Anne'ı hemen görmeliydi.
Sön neyen Aşk 77

Nehri geçip de Danrall'a uzanan yola saptığında içini sonsuz bir sevinç dalgası kapladı. Anne'ı görmesine kimse engel olmayacaktı. Bütün arzusu Anne ile aynı çatı altında olabilmekti. Allah vere de, Madoc onu kapı dışarı etmeseydi! Bu gece Anne da, babası da onun nasıl bir çetin ceviz olduklarını göreceklerdi. Onun gibi bir kız ancak zorla elde edebilirdi.
Deuan Danrall'ta yaklaştığında bütün köpeklerin havlayarak ona doğru kustuklarını farketti.
Bu sırada ağılın kapısı aralanmış ve dışarı çıkan Jos karanlıklara doğru seslenmişti.
- Hey, kim var orada?
- Korkma Jos benim... Madoc evde mi?
- Madoc mu? Yani beyefendi demek istiyorsun, değil mi?
Evet evde, kapıyı çalın isterseniz.
Deuan sert bir darbeye kapıyı çaldı. Holde bir ayak sesi duyuldu, sürgü çekildi ve aralanan kapıdan Madoc göründü. İki kere bir süre tek bir kelime etmeden birbirlerini süzdüler.
- Sizi görmem gerekiyordu, sizi ve Anne'ı. Beni dinlemeniz gerekir...
Sörtmeyen Aşık jg

- Pekâlâ, girin bakalım.
Madoc kaşlarını çatarak tepeden tırnağa süzdü genç adamı. Salona geçtiklerinde genç adam Anne'ı farkette. Masanın yanında durmuş onlara bakıyordu. Saçları lambanın ışığında bal rengine çalan bir görünüşteydi. Genç adam kalbi çarparak, bacakları titreyerek onu seyretti.
Anne, onu tanımamış gibi soğuk bir tavırla süzdü delikanlıyı. Deuan selam verdi, fakat karşılık alamadı.
Madoc şöminenin önündeki bir koltuğa yerleşerek misafirine yer gösterdi.
- Şöyle oturun ve ziyaretinizin sebebi nedir onu anlatın?
Anne sen istersen çekilebilirsin, dedi Madoc.
- Hayır kalıyorum. Size gelince, eğer babama aramızda geçenleri anlatacaksınız çok geç kaldınız, çünkü ben her şeyi ona anlattım.
Anne, diye haykırdı Deuan. Mösyö Cadwal-ladr... en.. Çok.. Özür dilerim, ama gurur duyduğum tekşey budur.
- Gurur mu? diye gürlendi Madoc.
Vurmaya hazır bir şekilde yumruklarını sıkarak delikanlıya yaklaştı ve onu tepeden tırnağa süzdü.
Sönmeyen Âşk 79

1
- Demek gurur duydun?.. Masum bir genç kıızı kandırmaktan gurur duydun?
- Baba lütfen...
- Sen sus Anne... Bir de kalkmış gurur duyduğun I nu söylüyor. Eğer evlenirsen bu duygunu daha da \ tatmin edeceksin değil mi? Danrall't senin için He- j lem'den daha iyi bir ahır olacak değil mi? Beni iyi dinleyin kızım seninle

evlenmeyecektir.. Hatta bir çocuğu bile olsa.
Deuan büyük bir yükün altından kurtulmuş gibi hissetti kendini. Demek bütün korkulan yersizdi. Anne'a dönerek:
- Sen de baban gibi mi düşünüyorsun?
- Babamın dedikleri doğrudur. Sizinle asla evlenmeyeceğim, dedi.
- İşte cevabınızı aldınız. Şimdi söyleyin bakalım, buraya neden geldiniz?
Deuan bir an düşündü, burada kalmasını sağlayacak tek şey, Helem'de olup biteni anlatmasıydı.
- Duyduklarımı size tekrarlamak beni hayli sıkıyor, diye mırıldandı Deuan.
- Ne? Bizim hakkımızda mı konuşuyorlar?
- Evet. Bu gece Heme'de konu açıldı. Sizinle Si-an'a gittiğinizden söz ediliyor, Anne.

80

Madoc hiddetle' Anne'a baktı. Gözleri yerinden fırlamıştı. Genç kız sapsarıydı.
- Bunu kim iddia ediyor böyle? diye sordu Madoc.
- Rod Brymair... Dün akşam iki kadının yanından geçtiğini ve bunlardan birinin de Anne olduğunu söylüyor.
- O sen miydin Anne? Yaşlı adam bir anda çökmüştü sanki. Çünkü kızından emin bir babaydı.
Anne ayağa kalkarak şöminenin önünde dolaştı. Sonra gelip babasıyla Deuan'm karşısına dikildi.
- Evet oraya gittim... Gittim, çünkü korkuyordum.
Madoc derin bir nefes aldı:
- O halde hamile değilsin artık...
- Fakat ilacı içmeye cesaret edemedim. Bunu yapamazdım. Şişeyi yolda kırıp attım. Kendimi suçlu hissedecektim.
Sonunda daha fazla dayanamayarak ağlamaya başladı. Deuan ona doğru bir; adım attıysa da, Aj> ne babasının boynuna sarıldı. Madoc kollarının arasına kızını alıp saçlarını okşadı. Hiç sesini çıkarmadan anlayış ve şevkatle onu yatıştırdı. Deuan onların bu kucaklaşmasını seyrederken bu sahneye Sönmeyen >:|.||& rs;
Tİ
1

j
yabancı kaldığını hissetti. Genç adam gitmeye ha- ?
zırlanarak hafifçe Öksürdü:
- Anne, bütün bunlar benim hatam yüzünden ol- j du. Fakat seni seviyorum. Benimle evlenmeyi kabul i edene kadar seni bekleyeceğim. j
Anne yüzünü Deuan'a çevirdi. Gözleri kızarmış, |
dudakları şişmiş, yanakları akan yaşlarla ıslanmıştı, jj
Hüzünlü hafif bir gülümsemeyle:
- Seninle evlenmem, diye cevapladı. Çünkü seni i sevmiyorum artık. Bu olayda sizin kadar ben de 1 suçluyum. Evlenmemiz büyük bir hata olur... Çocu- J ğumun iyiliği için de sizinle evlenmem her halde. i
Madoc gitmesi için ona işaret etti. Genç adam] baba kızı ateşin yanında bırakarak dışarı çıktı. Anne hâlâ babasının kolları arasındaydı.
Avluda her şey sessiz ve sakindi. Kırklar dolunayın ışığı altında pırıl pırıl. Deuan'ın kafasından An-ne'm yüzü ve onun

babasının kucağına sığınmış halinden başka bir şey geçmiyordu artık.

Anne attığı korku çığlığıyla yatağından sıçrayarak fırladı. Vakit gece yarısını geçiyordu. Bir kâbus görmüştü. Elini yastığının altına sokarak dua kitabını parmaklarının arasına aldı.

Rüyada biriyle at abinmişti. Atın üzerinde baba-

32

sıyla birlikteydi. Sonra babasının yerini Deuan almıştı. Aralarında bir atlı daha vardı: Sian de Coed-ca... Küçük çocuğu da yanındaydı. Onu çok net görebiliyordu. İşte o zaman arkalarındaki atlının kendilerine daha da yaklaştığını hissetmişti. Hayvanın sırtındaki Sian'ın yerini Rod Brymair almıştı. Biraz sonra ise kollarında çocuğu, saçları dalgalarak koşuyor, koşuyordu. Birdenbire kendini nehrin kıyısında bulmuştu. Arkasındaki atlı gitgide yaklaşıyordu. Atlının nal sesleri nehrin gürültüsüne karışıyordu. Dudaklarından çığlıklar yükseliyor, derin bir yardan aşağı yuvarlanıyordu. İşte tam bu sırada korkuyla bağırarak ve uykusundan uyanmıştı. Kapı açıldı ve elinde şamdanla Madoc girdi.

- Ne var, sen mi bağırdın Anne?

Madoc Anne'm korkuyla irileşmiş gözlerini far-kettiğinde içi burkuldu. Kızmm üzerinden kayan gömleğinin ortaya çıkardığı omuzları yaşlı adama onun saf ve masum bir varlık olduğunu hissettirmişti.

- Öncekilerden farksız bir kabus, diye kekeledi Anne.

- Evet anlıyorum... Korkma!

Sdmeyfto Aşk 83

Madoc aniden geri döndü. Kapıdan içeriye elinde şamdanla Mattie giriyordu.

- Demin Anne'm bağırdığını duydum.

- Bir kabus görmüş, önemli değil, dedi Madoc.

- Nedenini aramaya gerek yok. Bu adamı bu gece eve kabul etmekle hata işlediniz. Bunu hak etmemişti. Hem Anne bu durumdayken...

- Tıpkı öncekilerki gibiydi, dedi Anne... Yine o atlı adamı gördüm... Dyfnant vadisindeydik.

- Anlıyorum.. Artık bunu düşünme!

Madoc eğilip yorganı omuzlarına çekti ve eğilip kızını öptü.

- Artık bu eski kabusu unut. Gördüğün kötü bir rüyaydı sadece. Mattie ile ikimiz burada yanındayız.

Sonra yaşlı kadına döndü:

- Gidip yatabilirsin Mattie, Anne şimdi iyi. Madoc dudaklarını ısırarak yaşlı kadının dışarı

çakması için geri çekildi, fakat Mattie yatağın kenarında kalarak efendisine döndü.

- Siz gidin ben onunla birlikte yatacağım. Böyle diyerek yorganı-açtı ve Anne'm üzerinden geçerek duvar dibine uzandı.

- işte oldu, ihtiyar Mattie'ye güvenin! Bundan

84

| ti-,.-.-.-.; tfaugha 1

böyle her şey yoluna girecek.

Noel hazırlıklarının başlamasıyla birlikte hindileri temizlemekle görevli kadınlar Danrallt malikânesine

doluştular. Bu arada Anne ile ilgili dedikoduların fısıltıları sürüp gitti.

Noel gelmişti. Karanlık; ve soğuk bir sabah kilisenin pencereleri içerden aydınlandı ve buz tutmuş yollar ayine gelen dindar adımlar altında cınladı. Madoc ve Anne bu kısa yolculuğu araba ile yaptılar. Karanlıklara bürünmüş vadiyi geçtiklerinde Dyfnant nehri sessiz sedasız yatağında akıyordu. Kilisedeki ayin başladığında, ayağa kalkan ilk dindarlardan olmuştu baba-kız. Onları gözleyenler Anne'm bol bir manto giymiş olduğunu farkettiler. Genç kız başını öne eğerek ayin kürsüsünün önünde diz çöktü. Başını ancak rahibin kendisine ekmek ve şarap vermek için yanına geldiğinde kaldırmıştı. O sırada Madoc'un da son birkaç ay içinde oldukça yaşlanmış olduğu görüldü. Sonra kızını kolundan tutarak kendilerine çevrili bakışlara aldırmadan sıralarına oturdular. Deuan, okulun salonu önüne geldiğinde saat

85

onu vurmuştu. Eisteddfod adı verilen Sanat Festi-vali'nin tüm hazırlıkları bitmişti. Salonun saati ikiye, üçe doğru tamamen dolacağı belli oluyordu.

Deuan'm Dantrall malikânesine gidişinin üzerinden altı hafta geçmişti. Genç adam o günden beri Anne'ı hiç görmemişti. Noel sabahı genç kızın kiliseye gittiğini öğrendiğinde, "Kimbilir ne dedikodulara yol açmıştır bu gidiş?" diye düşünmüştü. içeri girdiğinde, önce kendisine çevrilen insan yüzlerinden başka bir şey göremedi. Ardından gözleri Anne'ı aradı ve setin üzerinde oturan Madoc'u gördü. Madoc her yıl bu festivale başkanlık ederdi. Bugün üzerinde siyah ceketini dik beyaz yakası ve kareli külot pantolonu vardı. Yeleğinin üstüne altın bir zincir asmıştı.

Ding! Diyapozun titreyerek başlangıç notasını vermesinden sonra koro şarkıya girdi. Genç adam sigara dumanlarını delmeye çalışan bakışlarıyla Anne'ı aramaya devam etti. Birden Mattie'yi farke ederek sevindi. Hemen yanında Anne duruyordu. Ne kadar güzeldi?

Fakat tam bu sırada, başını kaldıran Madoc, De-uan'ı farkettiler. iskemlesinden fırlar gibi kalkarak kızının bulunduğu tarafa baktı. Bu ani hareketi gö-

86

Richard t/aughan

ren seyirciler Madoc'un bakışlarını takip ederek Deuan'm yapmakta olduğu tasnifi bırakarak Ma-doc'a bir göz attı. Aynı anda, yavaş yavaş başlayan ıslık sesleri bir anda salonu doldurdu.

Genç adam orada daha fazla kalamayacağını anlamıştı. Anne'a son bir kez baktı. Islık sesleri arttıkça, kapının yanındaki gruptan bağrışmalar duyuldu.

- Defol git, Meredith! Kızları rahat bırak!

- Kov onu Madoc!

Deuan, Anne'm kendisine çevrili, gitmesi için yalvaran bakışlarını farkettiler. Kendisine ilgisiz kalmadığını belirtmesi onun için yeterliydi. Çalman ıslıkların ise hiç önemi yoktu. Anne'm kendisine ilgisiz kalmadığını gördükten sonra kendini daha da güçlü hissediyordu. Gerekirse bütün salona karşı koyabilirdi. Bu akşam Anne'a olduğu kadar babasına da ne kadar çetin ceviz olduğunu göstermek için bir fırsat çıkmıştı.

Birden atların yollarlarından çekerek okulun avlusuna giren bir grup adam gördü. Onları tanımadığından içlerinden birinin ona hitap etmesini bekledi.

- Delikanlı, şu ünlü şenlik burada mı oluyor? Tamam, yyanılmasına imkân yoktu. Şivelerine bakılırsa bunlar Trecastle ve Senny'li gençlerdi. Sdfimeyfttrt A\$ke?

- Solo yarışması bitti mi? Deuan gülümsedi.
- Solo yarışması şenliğin en sonunda yapılır. Tam gece yarısı oldu mu, yarışma da başlar.
- Vay canına! O zamana kadar burada bekleyemeyiz. Tim.
- Boğazımızı ıslatmamız gerek. Buraya en yakın meyhane hangisi.
- The Pandy! dedi Deuan
- Hey, senin adın ne?
- Meredith... Deuan Meredith!
- The Helem'in patronunun oğlu mu?
- Tam üstüne bastın.

Deuan saatini çıkarıp baktı. Bu adamlarla birlikte Pandy'ye inebilirdi pekâlâ, iner ve kısa bir süre sonra bir iki kadeh içkiden sonra geri dönerdi.

- Meyhaneden ve içkiden söz edenin dostuyum-dur, dedi. Yalnız bekleyin de atımı alayım.

Deuan ve grubun arkasından belli bir mesafeyle gidiyordu. Gittikleri yerde öyle içecekti ki, şu an içinde hissettiği tüm sıkıntılarından ve utangaçlıktan kurtulmuş olacaktı.

Pandy'nin beyaz duvarlarının belirlenmesinden az sonra, grup hayvanlarını duvardaki demirlere

Sönmeyen Aş1 33

Richard /aughan

bağlıyordu. Tim ve arkadaşları meyhanenin kapısında gözüktüklerinde, kapının yanındaki müşteri bağırdı.

- Dikkat! işte Trecastle takımı geldi!

Sessizce içkilerini yudumlamaya devam eden diğer müşteriler

Tim ve ekibine bakmak için başlarını çevirdiler. Evet, Tim

ünlü biriydi. Birkaç kez hapse girip çıkmıştı.

İkinci kadehleri Deuan ısmarladı.

- Herkese benden rom! Birayla sarhoş olacak vaktimiz yok.

Kadehleri duble yap.

Saat gecenin yarısını vurdu. Hiçbiri sallanmadan ayakta duramıyorlardı. Tim'in gözleri kan çanağına dönmüştü. Deuan

ayakta sallanıyordu. Meyhanede onlardan başka kimse

kalmamıştı. Tal ise ateşin önünde bir koltuğu gömülmüştü.

Devan hava almak için dışarı çıktığında sendelediğini farketti. O zaman yüzüne kuvvetlice bir tokat attı. Vay canma, sarhoş olmuştu!..

Anne Cadwalladr! Madoc'un kızı, adını gönlünce bağırabilirdi.

Çekinecek ne vardı bunda.

- O benimdir, bana aittir. Benim çocuğumu taşıyor o. Evet bana inanabilirsiniz. Altın saçlı Anne!.. Sevimli, güzel alçakgönüllü Anne?..

gS

- Deuan sus artık! dedi Tim.

Genç adam daha hızlı bağırılmaya başladı. Sevgilisinin adını bağırırken kendini dağıtın tepesinde uçurumun kenarında

görüyordu.

Tim, Deuan'm çenesine bir yumruk attı.

- Bu kadar gürültü yaptığın yeter! dedi.

- Tamam, oldu! Şimdi şenlik yerine ilk varan bir İngiliz var.

Yol nal sesleriyle çınlıyordu. Deuan on metre kadar ileri

geçmeyi başardı. Hayır, sersemliğin gereği yoktu. Fakat buna

rağmen, yine de Anne ile konuşmasına kimse engel olmayacaktı.

Aklında yalnız Anne vardı.

- Geç kaldınız delikanlılar! Kapılar yarım saat önce kapandı.

- Ne sayıklıyorsun sen? dedi Tal kapıda duran maden işçisine.

- Kapılar kapandı, içerde de kimse yok. Artık içeriye

giremezsin.

- Yok canım, dedi Tal, sonra cebinden içki şişesini çıkarıp
bir yudum aldı.

- içeriye giriyor muyuz, girmiyor muyuz! dedi Deuan.

Herbiri şişesini kafasına dikip içti. Sonra şişeleri

Sönmeyen Ask >;

uzağa doğru fırlatarak kırdılar.

- Haydi giriyor muyuz?

Deuan, Llew, Tim ve Tal dudaklarında izmarit ve elleri cebinde

onları izleyen maden işçisinin alaylı bakışları arasında arka

arkaya ikişer oldular ve salonda alkışların başlamasıyla

birlikte kapıya yüklendiler ve salonun ortasına daldılar.

Deuan kendini göğüsleyen bir polis memurunun yumruğuna

savuşturarak kalabalık bir sıramın üzerinde yan tarafa atladı.

- Dikkat Treycastle çetesi!

- Kapı dışarı edin onları

- Sürün şunları dışarı!

Madoc kapının yanındaki itişmeye atılmaya hazır bir durumda
ayağa kalkarak:

- Altın şu serserileri! diye bağırdı.

Deuan'm gözü bir ara sıkı bir yumrukla karşısındaki polisi

deviren Tal'a takıldı. Tim ise kapının yanında dövüşüyordu.

Başının yan tarafına yediği darbe Deuan'ı sersemletti. Yana

kaçarak geri döndüğünde üzerine saldırmaya hazırlanan Edgar

Penlan'ı farketti.

Bu sırada kargaşalık bütün salona sıçramıştı. Çevrenin
delikanlıları kendilerine bir yol açarak

§1

Richard tfaughan

kapıyı tek vücut olarak savundular. Kadınlar sıraların üstüne
çıkılmışlardı.

- Anne! diye bağırdı Deuan.

Genç kız bir metre kadar ötedeydi. Ayakta duvara yaslanmış,
korunmak amacıyla mantosuna bürünmüştü. Deuan'ı görünce yüzlü
birden taşlaştı.

Deuan Anne'ın karşısına gelmişti. Genç kız korkuyla haykırdı.

- Defol! Rahat bırak beni, sarhoşsun sen! Deuan onu kendisine
çekecekmiş gibi kollarını

uzattı.

- Anne benden korkma, seni dışarı çıkaracağım.

- Çıkarın onu! diye bağırdı Madoc.

Deuan üzerine gelenleri görünce rasgele yumruk sallamaya

başladı ve bir anda Demirci rhys'm yumruğunu midesinde

hissetti. Yumruk yağmur-nun tam ortasına düşmüştü. Kısa bir

süre sonra, iyi kötü ayağa kalkmaya başarabildi. Suratından

akan kanları silmeye çalışıyordu.

- Dışarı çık! diye bağırdı, Madoc

Deuan bütün gücünü toplayarak yumruğunu Rod'un çenesine indirdi. Fakat yeniden yere düştü, ama bu kez böğrüne bir tekme yedi. Acıdan kıvrı-narak yerde yuvarlanırken; Anne'ın kendisine atıl-

92

Richard Vaughan

diğini farakt Mattie tarafından beline sarılarak durdurulduğunu farketti.

Tekrar ayağa kalkmaya çalıştıysa da yeniden yediği bir tekmeyle yüzükoyun yere serildi. Ondan sonra yerden kaldırıldığını ve kapının önüne bırakıldığını hatırlıyordu. Kulaklarında büyük bir gürültünün izleri vardı.

Nisan ayının sonuna doğru, Anne'ın durumu artık normal bir olay gibi kabul ediliyor ve çocuğun doğumu üzerine öne sürülen birkaç kerametten başka hemen hemen ondan söz edilmiyordu. Madoc gün geçtikçe içine kapanık biri olmuştu.

Anne'ın nefis anlar geçirdiği oluyordu, içinde o güne kadar duymadığı bir heyecanla dışarı çıkıyor. Danrall'ı çevreleyen yollarda, kırlarda dolaşıyordu. En çok hoşuna giden de kubbeli küçük kiliseydi. O olaylı geceden sonra genç kız Deuan'ı ne görülebil-miş, ne de haber alabilmişti.

Kuşlar her zamankinden daha güzel ötüyorlardı. Anne şafakla uyandımı, küçük hayvancılıkların cıvıltısından başka sesler duyamıyor, onların ezgisiyle yataktan kalkıyordu. Toprak hayat fışkırarak kendi kendine değişiyordu.

93-

Richard Vaughan

Geleneksel yortudan aşağı yukarı bir hafta önce Megan, Anne'ı haftalık gece ayinlerinden birine götürmeyi teklif etti. Megan Paskalyadan beri Dan-rall'daydı. Madoc'un ricasıyla çocuğun doğumuna kadar da orada kalacaktı, i

- Bu akşam neden Penlan'a gitmiyorsun? diye sordu Megan.

- Penlan'a mı? Ne yapacağım orada?

- Ne mi yapacaksın? diye söz karıştı Mattie. Bu akşam vaaz vermeye genç bir rahip gelecek. Nefis bir gece olacağı ortada. Bu^ gencin çok iyi vaaz verdiği söyleniyor.

- Fakat Mattie, bu kilise adamlarına hasredilmiş bir toplantı.

- Sizin için bir değişiklik olur. Ne düşündüğünüzü biliyorum Herkez durumunuzu biliyor artık.

i Mattie'nin gözleri ateş gibi parıldıyordu. Deu-an'a olan öfkesini açığa vurmadan bir gün bile geçmiyordu,

i; •'

! Anne bir an kalbinin bürkulduğunu hissetti. Çevrede Llew'den başka arkadaşı yoktu Deuan'm. Genç kız bazı zamanlar o fırtınalı gecedeki gibi onun kolları arasında olmayı arzu edişine şaşıyordu. Fakat hatıraların korkunç yanı onu ürpetti. Nehrin gümürdeyerek akışını, rüzgârın uğultusu-

94

nu yeniden duyuyor, soluk soluğa çamura bulanmış bir halde onun önü sıra, uçuruma düşme tehlikesini duya duya mağaraya tırmanışını hatırlıyordu. Hayır, onu asla affetmeyecekti. iki genç kız Mattie refaketinde yola koyulduklarında saat henüz yediye gelmemişti. Anne aylardan beri ilk kez kendini bu kadar rahat hissetmişti. Yürüyüş sırasında bazen karnında

taşıdığı çocuğu bile unutuyordu. Çocuk Ağustos ayının ortalarına doğru dünyaya gelecekti. Birden Danrallt'da sessiz ve gizli bir hayat sürdüğünü anladı.

Doldre tarlalarını geçerek vadiye çıktılar ve Pen-len yolu yakınlarına geldiklerinde Anne'ı yormamak için adımlarını yavaşlattılar. Samanlığa ulaştıklarında hava kararmıştı, içerden şarkılar yükseliyordu. Şarkıcıların sesleri gerçekten nefisti.

içerdekilerin bakışları şarkıcıların üzerindeydi. Anne burada beni farkeden olmaz diye düşündü. Genç kız daha fazla ayakta kalamayarak oturmak zorunda kaldı. Güçlkle soluk alıyordu. Aslında bu tür toplantılara katılacak hali yoktu. Buna rağmen buradaki samimi havayı kiliseye bin kere tercih ederdi.

Anne, genç vaizi ancak ayağa kalktığı zaman görebiliyordu.

Bütün dinleyicileri gözleyen cüretkar

Sönmev&n Aşk 95

gözleri, iradeli biri olduğunu belirten kıvrımlı dudakları vardı. Oldukça genç ve esmer bir erkekti.

- işte, Gareth Evans bu! diye fısıldadı Mattie. Oh! Şarkı söylemeye başladığında onu dinleyin.

Anne genç vaize daha dikkatle baktı. Aşağı yukarı kendisiyle aynı yaştaydı. Genç kız kollarını dizlerinin üzerinde toplayarak öne doğru eğildi. Vaizin etkisi altına girmiş olabilirdi. Gözlerini ondan ayıramıyordu.

Vaiz başlayacağı ilahinin numarasını bildirmeden önce kapının önünde bekleyen bir grubu içeri çağırdı. Kalabalık ayaklarının ucuna basarak tavan arasına doğru yöneldi. Tam bu sırada kapda Deuan belirmişti.

Anne sözlerine inanmayarak ona baktı. Genç adam sakın bakışlarla bütün sıraları gözden geçirdikten sonra dip tarafa doğru ilerledi ve Anne'ın hemen arkasındaki sırada kendine bir yer açtı.

Anne birkaç dakika nefes almakta güçlük çekti. Kalbi deli gibi çarpıyordu. Neden buraya gelmişti? Kendisinin burada olduğunu ona hangi şeytan söylemişti?

Şarkı, kilise adamlarının coşkunuyla nefis bir şekilde söyleniyordu. Anne birden kendisinin de şarkı söylediğini farketti. Genç Vaiz suskundu.

§§

Kendisi için yerleştirilmiş koltuğuna oturmuş, siyah saçlarını düzeltiyor, arada sırada da bakışlarını An-ne'nin olduğu yere doğru çeviriyordu. Anne başını her kaldırıışında kendisini inceleyen o gözlerle karşılaşıyordu.

ilahi birçok kez tekrar edildi. Anne bu ilahinin böyle söylendiğini şimdiye dek hiç duymamıştı. Birden, arkasında Deuan'm sesini işitti. Genç adam bariton sesiyle sahnedeki bas tenora eşlik ediyordu.

Önünde vaiz, arkasında Deuan vardı, içinde ikisinin de varlığını duymuş, hangisinin ağır bastığına karar verememişti. Sonunda ilahi bitti. Samanlıkta çık çıkmıyordu. Vaaza başlamıştı. Anne genç adamın sesine olan hakimiyetine hayran oldu.

Anne birden tabanında bir şey hissetti. Ayağını dürtükleyen elbetteki Deuan'dı. Hafifçe gülümse-mişti, bu teması bir uzatmaya yeltendi, fakat gözü genç vaize takılınca ayağını

hemen çekti.

Vaaz bitip de herkes yavaş yavaş dışarı çıkmaya başladığında genç kız içgüdüsel bir hisle vaizin ve Deuan'ın aynı anda yanına yaklaşacaklarını hissetti. Arkasında duran Deuan'ın ona doğru bir adım attığını hissetmişti.

- Anne, dedi genç adam, Tanrı aşkına bana bir-şey söyleyin.
Sönmeyen Âşk 97

Genç kız kendisine yaklaşmış olan vaizi izliyordu.

- Siz onlara katılmak istemiyor musunuz? diye sordu VAiz.

Genç kız başına salladı. O sırada dışardan sesler yükselmeye başlamıştı.

- Benim yerime siz gider misiniz? dedi Vaiz Hi-gues'a dönerek sonra Anne'a sordu:

- Dindar kardeşlerime neden katılmadığınızı öğrenebilir miyim?

- Ben sizin mezhepten değilim, diye cevapladı Anne.

- Anlıyorum, ama bu engel oluşturmaz. Bu ayinde herkesin yeri vardır. Gelin!

Genç kıızı kaldırmak için elini uzattı.

- Benimle gelin Anne, diye atıldı Deuan.

Genç kız bir ona, bir Vaize baktı, ne istediğini kendisi de bilmiyordu. Usulca yerinden kalkıp arkasına bakmadan kapıya doğru ilerledi. Vaiz arkadan onu izliyordu. Genç kızın elini tutarak onu kalabalığın gittiği tarafa sürükledi. Anne birkaç kez arkasına dönüp baktıysa da Deuan'ı göremedi. Kalabalık çimenlik bir açıklıkta hep birlikte şarkı söyleyerek dans ediyordu.

Meg, Ifor'un kolları arasındaydı. Mattie ise Sa-
Sdnnteyer» Aşk m

rah'laydı. Anne'm' genç vaizle birlikte geldiğini görünce hepsinin gözleri iri iri açıldı.

Genç vaiz Anne'ı hafifçe kendine doğru çektiğinde genç kız sordu.

- Adınız nedir?

- Gareth. Gareth Evans. Bir zamanlar çelik ocaklarında işçiydim.

Genç kız hayranlıkla ona baktı. Nasıl olmuştuda vaizliğe başlamıştı. Gareth Anne'ın düşüncelerini okumuş gibi:

- Çelik ocaklarında çalıştığım sıralarda dinle ve kiliseyle hiç ilişkim yoktu... Kötü bir faniydim. içki.. kadm; her şeyle ilişkim vardı.

- Sonra ne oldu?

- Keşvediverdim işte...

- Neyi?

- Her şeyin boş olduğunu. Öylesine yalnız ve mutsuzdum ki! İnsanların, kötü hayatın zevki yoktu. Mutluluktan habersizdim.

- Ve bunun için de vaaz vermeyi kararlaştırdınız, öyle mi?

- Hayır ben değil... başkaları kararlaştırdı bunu. Peki ama, siz kimsiniz?

Genç kız adını söyledi onu:

Sönmeyen \şk <.>n

Richard Vaughar

- Anne Cadwalladr mı? Öyleyse siz... Siz...?

- Evet, o benim işte. Yani bir çocuk bekleyen kadın.

Vaiz tek kelime bile söylemedi. Hâlâ Anne'ın elini tutuyordu. Kolunu bırakmadan onu patikaya doğru sürükledi. Dyfnant

vadisine girdiler. Anne'm gözleri yaşlarla dolmuştu. Tanışalı daha bir saat olmamasına rağmen, ona böyle yakınlık duyması ne tuhaftı!

- Kuşkusuz, ceza olarak benim taşlanmamın gerekli olduğuna inanıyorsunuz...

- İşte bunu yapmadıktan sonra, ben neden yapayım? Hayır, bunun üstünde fazla durmayalım. Hatalarımızı hatırlamanın sırası değil şimdi. Herkesi saran şu mutluluğu hissediyor musunuz? Dinleyin.

Anne kulak kabarttı. Hafif hafif esen rüzgâr uzaktan şarkı seslerini onlara kadar getiriyordu. Az sonra kalabalığa katıldılar. Genç vaiz uzaklaşmadan önce Anne'a dönüp dostça bir baş işareti yaptı. Anne selamına karşılık vermeye cesaret edemeden onu seyretti.

Ertesi akşam Anne odasının penceresinden avluyu seyrediyordu. Kendini dinlenmiş ve zinde hissediyordu. Şu sıralar-
Sâftmeyen Af k 100

da tek düşündüğü'sanki eski bir aşığıymış gibi genç vaizdi. Babasının penceresinden ışık görülmüyordu. Kuşkusuz derin bir uykuya dalmıştı. Danrallt'ın varisi olduğunu düşündü. Deuan'ın onunla evlenmek istemesinin nedeni de buydu zaten, içinde bütün erkeklere karşı bir nefret hissi doğdu, isteyen istediğini söylesin, erkeklerle kadınlar arasında esrarengiz bir uçurum vardı.

Pencereden dışarıya yeniden baktığında gözlerini avlunun dip tarafına dikerek sinirlerini bunca geren korkunun ne olduğunu aradı. Çitin ön tarafında biri mi vardı acaba? Birden şüphelendiği gölge hareket etti. Kalbi deli gibi çarpmaya başlamıştı. Gareth Evans'dı bu. Genç kız onu izlemeye çalışarak genç vaizin ne yaptığından habersizmiş gibi sağa sola bakındığını gördü. Sonra ayaklarının ucuna basarak çitin kenarına geldi ve gözlerini Anne'ın bulunduğu pencereye dikti. Genç kız hiç tereddüt etmeden elbiselerini giydi. Ne olursa olsun onu kırmak istemiyordu. Ayakkabılarını eline alan Anne, sessizce kapıyı açtı. Ev bir mezar kadar sessizdi. Evin servis kapısından dışarı süzüldü. Sonra binanın çevresini dolaşarak genç vaizin arkasına geldiğinde ona seslendi.

- Şşşt!

101

Genç adam şaşkınlıkla olduğu yerde sıçradı ve hemen geri döndü.

- Bekleyin! dedi Anne. Önden benim gitmem gerek, köpekler her an havlayabilirler.

Evden hayli uzaklaşana kadar genç kız önden gitti.

Durduklarında vaiz hâlâ onu seyrediyordu. Sıcak renkli saçları omuzlarına dökülmüştü. Yere hemen hemen diz çökmüş olan genç kız ona bakıyordu. Dudakları aralanmış, çenesi öne doğru uzanmış, yanakları ayışığı altında parıltılı bir hal almış. Genç adam tek kelime söylemeden eğildi ve onu kollarıyla sararak kendine doğru çekti. Genç kız dudaklarına yapışan dudakların etkisiyle kendini kaybeder gibi oldu. Sonra ayrıldılar ve vaiz yana döndü.

- Af edersiniz, ben...

Gareth tekrar genç kıza döndü. Anne titredi. Yüzü allak bullak oldu. Gözlerinden yanaklarına yaşlar süzüldü.

- Oturun şuraya!

Anne bir süre onun göğsünde hıçkırarak hıçkırarak ağladı. Bu arada vaiz onun saçlarını okşuyordu.

- Sizi seviyorum, dedi genç adam. Bu akşam bunun için geldim. Dün akşam size aşık oldum. Sizden başka bir şey düşünmüyorum. Tanrı beni affetsin. Dua ederken bile sizin yüzünüzü görüyorum.

102

Sizden ayrı kalamazdım.

- Hayır, dedi Anne, içinizde bana karşı yalnızca acıma duygusu var.

- Ama sizi çok seviyorum Anne, dedi genç adam. Anne sırtım döndü ona. Demek dini ona acıma emrettiği için üzerine eğilmiş, isa'yı taklit etmek istiyordu. Bu adamın acımasından, Duean'm erkeğe özgü ihtirası daha iyidir diye düşündü.

- Anne, sizinle evlenmek istiyorum. Böylece sizin ve çocuğunuzun bir yuvası olur. Özür dilerim, ama çocuğunuza bir isim bulmanız gerekmektedir.

Anne genç adamın ellerini tutarak onları sıktı. Fakat söylediğini kabul edemezdi.

- Anne, neden endişelisiniz?

- Teklifleriniz olmayacak şeyler. Zaten bana aşık olamazsınız.

- Sizi çok seviyorum. Eminim bundan.

- Benim ve çocuğum için söylenecek dedikodulardan çekinmiyormusunuz?

- Hayır, asla, ayrıca sizi başka bir yere de götürebilirim. Yeni bir hayata başlayabiliriz. O zaman doğacak olan çocuk da bizim olur.

- Sahi mi?

Genç adam onu kollarının arasına alarak kendi-

103

Richard Vaughn

ne çekti. Titriyordu Gareth:

- Hayatıma çok kadın girdi. Ben bir aziz değilim. Aşk, dostluk ve anlayıştır, iki insan tüm neşe ve acılarını paylaşarak omuz omuza hayata karşı mücadele ederler.

- Bunlar yeterli değil, dedi Anne. Sözü ettiğiniz şeyin aşkla ilgisi bile yok. Dini bir vaaz gibi kafanızda şekillendirdiğiniz bir teori.

- Fakat Anne!

- Evet, aşık et ve kandır sadece. Ayrıca süresinin hiç önemi yoktur. İster bir saat, isterse tüm ömür sürsün, o yine aşktır.

Genç kız, o geceki çılgın koşullarını ve uçurum tırmanışlarını hatırlayarak sözünü burada kesti. O çılgınlığı herhangi birine nasıl açıklayabilirdi?

Genç vaiz artık yalvarmıyordu. Bütün dikkatini genç kızın saçlarına toplamıştı. Bir an düşündü. Nasıl olup da buralara gelmişlerdi. Onun esiri olmuştu bir anda. Hissettiği tek şey onunla birlikte olmak arzusuydu. Bütün bunlar kısa bir süre içinde gerçekleşmişti.

Arpa değirmeninden çıktıklarında vaiz yine onu öptü. Anne için bu öpüş bir aşığınkinden çok, bir kardeşinki gibiydi.

104

Richard /aug! "•:

Yaz geldi ineklerin sağılmasından sonra gelen kırpıcılar koyun sürülerinin tamamının kırılması bitene kadar orada kaldılar. Anne, kırpıcıların Danrallt'a geleceği günden çok çekinmişti. Geçen yıl yemeğin hazırlanışına bizzat dikkat etmiş ve uzun sofradaki şeref yerine oturmuştu. Tabii bu yıl gelen kırpıcılar geçen yılki-lerin aynıydı. Fakat her şeyi değişmiş bulacak, bu kez şarkı bile söylemeyeceklerdi.

Anne, Danrallt'a geldiği o Mayıs akşamından beri vaizi hiç görmemişti.

Kızının devamlı bitkin hali Madoc'un içini sızlatıyordu. Genç kız hemen hemen odasından hiç çıkmaz olmuştu. Mattie gerek ihtimamı gösteriyordu ona.

Anne pencerenin önünde oturuyordu. Babasını görünce gülümsemeye çalıştı. Hasta bir hali vardı. Yaşlı adam soruya nasıl başlayacağını bilemiyordu. Kızma sarı lak öptü onu.

- Bu böyle devam edemez artık. Anne. Kötü bir hareket yapmadık ki utanalım. Kimseye ihtiyacımız yok. Anne yavrum! Sen çocuğunu doğurmaya bak. Bir süreden beri seni ve Deuan'ı düşünüyorum. Neden onunla evlenmeyecekmişsin? Onunla evlen,

105

burada birlikte yaşarsınız. Bu fikrime ne dersin?

- Bundan sonra saklayamayacağım artık. Dediğiniz gibi ne saklanmaya, ne de utanmaya gerek var. Asıl ben onu utandıracağım baba.

- Onu mu? Nasıl?

- Sokağa çıkarak. Bana nasıl davrandığını herkese göstereceğim ve kendisiyle evlenmek istemediğimi de her yana duyuracağım. Ne bana, ne de çocukluğuma asla yaklaşma fırsatı bulunmayacak. Çocuk benimdir. Yalnız benim!

- Madoc bu karardan korktu birden.

- Bu akşam fırtına dinerse kiliseye gideceğim, diye devam etti Anne. Yalnız ikimiz ister misiniz?

Madoc kabullendi. Bu gezinti ona hayırlı olacaktı. Odasında kapalı kalması hiç de iyi değildi. Fırtına dinmiş, güneş açmıştı.

Anne itinayla giyindi. Mavi renkli yazlık mantosunu omuzlarından aşağı bırakmıştı. Böylece vücudunun şeklini gizlemiş oluyordu. Yanaklarına renk vermek için boyalar sürdü, sonra saçlarını tamamen arkaya topladı.

- Demek hazırsın? dedi Madoc.

Avluda bekleyen araba götürmek için kızının koluna girdi. Jos hayvanları tımar etmiş, tüylerini pırıl

Sörüm-eyert Aşk 106

pırıl yapmıştı.

Güneşin battığı yer sakin bir kızıllık içindeydi. Anne koltuğun arkasına yaslanmış, gecenin kokusunu içine çekiyordu. Arada bir kiliseye giden köylülere rastlıyorlardı.

- Kararın kati mi? diye sordu Madoc.

- Elbette! diye cevapladı Anne. Kiliseden en ön yeri kimseye bırakmaya niyetli değilim.

Kilise kalabalıktı. Genç kız bütün bakışların üzerine dikildiğini hissetti. Dini ilahi ona tarif edilemez bir huzur vermişti.

Dua okunurken babasıyla birlikte ayağa kalktı. Son aylardır ümitsizliğini düşünerek bundan utandı. Neydi ki bu? Hayata

yeni başlıyordu. Gözlerinin önünde çocuğunu canlandırdığında içini o gece Deuan'a duyduğu ihtirasa benzer bir duygu kapladı. Fakat bu defaki daha derindi. Başını hafifçe babasına çevirdi ve onunla göz göze geldi. Madoc kızının gözlerinin bunca parlak olmasını hiçbir şeye bağlayamadı. Dikkatle onu inceledi. Anne gülümsedi. Kapının önüne çıktıklarında, Deuan Meredith onları bekliyordu. Biraz ilerde de Gareth Evans. Deuan'a baktıktan sonra babasına döndü.

Sömneyon Aşk 107

- Onun önünden geçmek istemiyorum. Siz arabayı hazırlayana kadar ben burada bekleyeceğim.
  - Anne dua salonuna dönerek yerine oturdu. Deuan ve vaiz huzurunu kaçırmışlardı. Onu böylesine izlemeye ne hakları vardı? Hele Deuan!.. Onu asla affetmeyecekti. Deuan onu vahşice elde etmişti, hem de hiç düşünmeden.
  - Anne!
  - Genç kız Deuan'la yüz yüze geldi.
  - Beni dinlemen gerek. Yalvarırım, bana bak Anne.
  - Anne gözlerini kaldırdı ve Deuan'm gerilmiş yüzüne baktı.
  - Beni rahat bırak
  - Bir dakika sonra gidiyorum, fakat önce beni dinlemelisin.
  - Ne istiyorsun?
  - Yedi ay oldu...
  - Biliyorum. Çocuğum ağustosta doğacak.
  - ...Bana inan Anne, seni seviyorum. Bunu sana ispat etmedim mi? Mağarada geçirdiğimiz o geceden beri seni ancak bir saat görebildim. Aylardır peşinde dolaşıyorum.
  - Eğer bütün isteğin benimle evlenmekse bunun
- 108

- için kendini boşuna üzme, çünkü seninle evlenmek istemiyorum.
- Peki neden? Bu durumundan utanmıyor musun?
  - Ben mi utanacağım? Bunu sormak sana mı kaldı? Eğer utanacak biri varsa, o da sensin.
  - Anne'm gözleri dolmuştu. Deuan kaşlarını çatarak genç kızın ellerini tuttu.
  - Ağlama ne olur! Ben hiçbir şeyden utanmıyorum. Benim için bundan daha güzel bir şey olamaz. Sen bana aitsin Anne...
  - Senden başkasına ait olamazsın. Sen aşk için yaratılmışsın. Sonunda seni elde edeceğim, çünkü seni çok seviyorum.
  - Sözünü'bitirdikten sonra genç kızın elini sıktı. Ve vereceği cevabı beklemekten kayboldu bu sırada kapıda Madoc görüldü.
  - Ne istiyormuş Deuan? diye sordu Madoc.
  - Benimle evlenmek.
  - Madoc sessizce düşündü, kalbini büyük bir ümit kaplamıştı. Anne bu çapkınla evlenecek miydi? Aslında, Deuan'ın hürmet edilecek biri olduğunu kabul etmek gerekirdi. Anne'a istediğini kabul ettirmek için gösterdiği cesaret ve inat yabana atıla-mazdı.
- 109

- Peki, ona ne cevap verdin Anne? diye sordu Madoc.
- Ne diyebilirdim ki? Kendisine ısrarın faydasız olduğunu bildirdim.
- Madoc sustu. Kızı tarafından beklenecek en ufak bir ümit ışığı

yoktu.

- Peki, bu vaiz'in ne işi var bu akşam?
- Gareth Evans'ı mı soruyorsunuz?
- Evet. Onunla hiç konuştun mu?
- Birkaç hafta önce evin etrafında dolaşıyordu. Tahmin ettiğinizi anlamıştım.

Madoc bu cevaba inanmaksızın gözlerini açtı. Yoksa kızı bir ahlaksız mıydı?

Aşağıya inip onunla görüştün mü? - Evet. Benimle evlenmek istiyormuş. Madoc en yakın sıraya ağır ağır çöktü. Kulaklarına inanamıyordu.

- Yoksa onu da mı reddettin?

- Elbette.

- Beni sevmiyor. Bana yaptığı evlenme teklifinin ardından bir ruh yüceliği, bir fedakarlık gizli.

Madoc şaşırılmıştı. Bir süre sonra içeriye rahip girdi. Kiliseyi kapayacaktı. Baba, kız dışarı çıkarak

no

Richard Vaughar

arabaya doğru ilerlediler.

Deuan sakın adımlarla değirmene doğru indi. izlemeye devam ettiği Danrallt malikanesinin arabası tepeye ulaştığında, genç adam değirmenin duvarına yaslanmış bir gölge farketti. Gareth Evans'tı bu. Demek o da ona göz dikmişti. Aldırmadan yoluna devam ederek vaizin önüne geldiğinde soğuk bir tavırla selamladı onu.

- Bir dakika, Deuan Meredith!
- Ne istiyorsun?
- Sizinle konuşmam gerek.
- Buyrun konuşun, sanırım Anne hakkında değil mi?
- Evet, dedi vaiz, Anne ile aranızdaki soğukluğu biliyorum, kendisinden benimle evlenmesini istedim.

Deuan olduğu yerde sallandı, yumruklarını sıktı.

- Siz mi? Neden istediniz bunu?
- Çünkü onu seviyorum. Bunu size bildirmem gerektiğini düşündüm. Ne diyorsunuz?

- Karar vermek bana düşmez, seçecek olan An-ne'dır.
- Fakat karnındaki çocuk size ait.
- Peki bu durum sizi hiç rahatsız etmiyor mu?

m

Rîchard vaughan

- Anne'ı seviyorum ve kabul edecek olursa onunla hemen evlenirim. Ona haksızlık ettiğim doğru, bunu tamire hazırım.
- Tamir etmek mi! Duyan da görev yaptığınızı sanacak. Eğer onu seviyorsanız zaman geçirmeden kalbini kazanmaya çalışın. Eğer onu bir gecelik zevkinize kurban ettiğinizden emin olsam...
- Ne yapardın?

- Sizi gebertirdim. Şunu unutmayın ki onunla evlenmenize tanık olmadıkça peşinizi bırakmayacağım.

Madoc kahvaltıya kızgın bir tavırla inince, Anne hemen olağanüstü bir durum sezdi. Genç kız bakışlarıyla bir şeyler öğrenmeye çalıştı. Çayını verip yumurtasını hazırlamakla yetindi. Yaşlı adam sonunda dayanamadı.

- Deuan Meredith'in evini bırakıp buralardan gittiğini duydum..

- Evini terk mi etti?
- Evet, postacıdan öğrendim.

Anne hayretten donakaldı. Deuan gitti demek, içinde derin bir acı duydu. Bu kaderci kaçış Deu-an'a göre değildi.
Sönmeyen A ;.K 112

Madoc göz ucuyla kızının tepkisini izledi. Anne ilgisiz bir tavır takınarak cevap verdi:

- Bu bir şey değiştirmez, zaten kalsaydı da onunla evlenmeyecektim.

Madoc öfkeyle yumruğunu masaya indirdi.

- Fakat seni dedikodularla yüz yüze bırakıp böylesine kaçmak! Oh! Anne, tasalanma sen, bu bizim için kurtuluş oldu. Böylece herkes onu tanımış oldu.

Anne bir ay içinde doğum yapacaktı.

Aynı günün akşamı Anne kırlarda dolaşmaya çıktı. Taze kesilmiş saman kokusu havayı dolduruyor, çalışan saman makinesinin sesi bulunduğu yere kadar geliyordu. Bu akşam Dyfnant vadisine ne sebeple geldiğini bilmiyordu. Bildiği tek şey, yakın bir tepeden nehrin akışını seyretmek istemesiydi.

Birden, orada yalnız olmadığını hissederek geri döndü ve yirmi metre kadar ilerledi. Genç vaizi gördü. Gareth ona doğru koşarken Anne da içinin derin bir sevinçle dolduğunu hissediyordu.

Deuan ineklerin sütünü sağdıktan sonra Dan-rallt'a gitmek üzere yola koyuldu. O gün Llew ile birlikte iki tarla biçmişlerdi. Şimdi de, The Helem'i ne sebeple terkettiğini Madoc'a anlatmak için sabırsızlanıyordu. Yürürken şarkı söylüyordu. Güneş

113

ışıkları malikanenin beyaz duvarlarını aydınlatıyordu. Bahçeye girinceye kadar patikayı izledi.

Bahçe kapısını açtığında köpekler havlamaya başladılar. Yaşlı kadın onun geldiğini görür görmez evin içine kaçtı.

Az sonra kapıda Madoc belirmişti. Üzerine bir gömlek geçirmiş, kollarını da sıvamıştı. Bahçeyi geçerek Deuan'm önüne geldi.

- Nasıl? Ben sizin gittiğinizi, sizden kurtulduğumuzu sanıyordum.

- Dayanamadım. Helem'i terkettim, hepsi bu işte, diye cevapladı genç adam. Anne burada mı?

Madoc cevap vermedi, Deuan üsteledi:

- Onu görmem gerek.

- Kızım dışarda, dedi, fakat onu rahat bırakmanızı size kaç defa söyleyeceğim. Sizin yüzünüzden, çok iyi gençlerle gezeceği, hatta onlardan evlenme teklifi alacağı yerde dedikodulara konu oluyor.

- Bunu biliyorum mösyö, sizin, hatta onun tahmin etmiş olduğu gibi onu terketmiş değilim. Tek istediğim onunla evlenmek. O sizin kızınız, nişlerinizi anlıyorum. Ama sizin de benim hislerimi anlaması gerekir biraz.

- Hisleriniz ha? Sizin için hislerin değeri var mı

114

acaba?

- Anne her şeye rağmen benim çocuğumun ana-sıdır. Karım olmadıkça onu rahat bırakmayacağım.

- Onu rahat bırakacaksın! diye gürledi Madoc. Özellikle şu durumunda onunla evlenmekten söz ediyorsun. Başınızı sokacak

bir damınız bile yok. Hayır, kızım vicdansız ve kundakçı bir meyhaneciden daha iyisine layıktır.

- Sakin olun. Herkesin bizi duymasını mı istiyorsunuz? Anne nerede, onu görmem gerekir.

- Görmeyeceksin, dışarı çıktı.

- İnanmıyorum!

- Bana inanmıyor musun?

Madoc sarardı, Deuan kendini korumaya fırsat bulamadı çenesine yediği yumrukla yere yuvarlandı. Kalkmayı denedi, fakat ikinci bir yumruk onu iyice yere serdi.

Kendine gelebilmesi için birkaç dakikanın geçmesi gerekti.

Madoc'un yumruklarıyla yarı yarıya sersemlemişti. İhtiyarın korkunç bir gücü vardı. Fakat Anne'm babasıyla kavga edemezdi. Sonunda ayağa kalktı, ellerini pantolonunun ceplerine soktu. Madoc şaşkınlıkla onu izliyordu.

Sönmeyen ftşk 115

- Ellerinizi çıkarın, çıkarın da erkek gibi dövüşün.

- Sizinle, dövüşmem. Size gereğinden fazla acı çektirdim.

Beni dövmek sizi rahatlatacaksa, durmayın vurun bana. Anne'ı seviyorum... Sizinle asla kavgalı olmak istemem.

Madoc derin bir nefes aldı, sakinleşmişti.

- Kazandınız. Belki bir gün siz de bir babanın kızını bu durumda görmenin ne demek olduğunu anlarsınız, içeri girin de yıkanın.

Genç adama mutfağın yolunu gösterdi.

- Mattie, su, sabun ve temiz havlu getir!

Deuan'm elini sıktı ve genç adamın bahçeyi geçişini, Dyfhant'a uzanan yola sapışını izledi. Bu delikanlının iyi tarafları vardı.

Deuan Dyfnant vadisine inen fındık ağaçlarına doğru koştu.

Birkaç defa içinden Anne diye bağırarak, onun adını haykırmak geçti. Ve birden durakladı. Anne ile genç vaiz birbirlerinin kollarındaydı-lar. Hayır, hayal değildi bu. Vaizin omzuna dayalı yüz, Anne'ın yüzüydü.

Vaiz Deuan'ı farkederek etmez, Anne'dan ayrıldı. Genç kız döndü ve elini kalbinin üstüne götürdü. Deuan onun şaşkınlığını, korkusunu farketmişti.

ne

Richard Vaughan

Genç adam yavaş yavaş onlara yaklaştı, içinde korkunç bir kin vardı.

Anne bağırarak araya girdi.

- Deuan!

- Ne var, şaşırmış gibisin? dedi Deuan.

- Senin gittiğini duymuştum...

- Anlıyorum. Sen de hemen çocuğuma yeni bir baba buldun ha!

- Ayıp ediyorsunuz, Meredith!

- Ayıp eden acaba hangimiz?

Vaiz kollarını Anne'm omuzlarına dayadı.

- Anne benimle evlenmeyi kabul etti.

- Doğru söylüyor, dedi Anne

Genç kız yaklaşarak elini genç adamın omzuna koydu. Deuan onu iterek gömleğinin kollarını sıvadı.

- Sen bana aitsin. Seninle evlenecek olan benim, bir başkası değil. Senden asla vazgeçmeyeceğim... Hazır mısınız vaiz bey? Gareth olumlu bir işaretle:

- Evet, hazırım! dedi.

Anne onları izlemek için bir meşe ağacının gövdesine dayandı, iki genç bulundukları yerin eğimli olması nedeniyle dengelerini bulmakta güçlük çe-
Sönmeyen \şk 117

kiyorlardı. Vaiz en az Deuan'dan beş altı santim uzundu. Kavgastili ise güreşten çok boksa kayıyordu.

Birkaç kez Deuan'm çenesine vurdu. Yumrukların hepsi de Madoc'un şişirdiği yerlere gelmişti. Birden, içlerinden biri yere düştü. Anne fırladı. Fakat Deuan burnundan akan kanlara rağmen hemen yerinden fırladı. İki adamın kavgası onu tuhaf bir biçimde gururlandırıyor. Deuan tekrar yere yuvarlandı. Anne'ın içi burkulmuştu. Genç adam bir anlık sersemlikten sonra yeniden ayağa kalktı.

Birden Gareth, Deuan'ı kurt kapanma düşürerek hareketsiz kıldı. Deuan bir adım geri giderek Anne'a baktı. Genç kızın bakışlarında zafer okunuyordu.

- Durun! diye bağırdı. İkiniz de durun! Çocuktan farkınız yok.

Deuan bir punduna getirip genç vaizi bir meşe ağacının gövdesine yaslayarak yumruk yağmuruna tuttu. Gareth korunmak için elinden geleni yapıyordu. Dudakları kan içinde kalmış, sol gözü şişmişti. Anne her ikisinin arasına girerek:

- Durun artık! Durun! diye bağırdı.

O sırada Deuan çenesine sert bir yumruk yedi, yumruğun etkisiyle kütük gibi yere yıkıldı.

us

Richard Vaughar

Anne ağacın dibine çöktü. Deuan'ı düşündü. Şu anda yüzü allak bullaktı.

- Buraya geldiğimize üzüldüm, dedi Gareth. Buna rağmen kendimle iftihar ediyorum. Siz nasılsınız Anne?

- Çok iyiyim.

- Beni hâlâ seviyor musunuz? Benimle evlenecek misiniz?

Genç kız cevap vermedi. Deuan henüz yeterince uzaklaşmamıştı. Gözlerini vaize çevirdi. Birbirine girmiş saçları, yüzündeki kan izleriyle çevre delikanlılarından farksızdı. Gözünün biri de şişmişti üstelik.

- Ben... ben henüz emin değilim. Bana zaman bırakmanız gerek. Deuan karanlık çökene kadar Dyfnant vadisinde kaldı. Ağzında tuttuğu piposunu bile yakacak gücü yoktu. Bu olay hayallerinin sonu olmuştu. Anne'm gönlünü böyle mi kazanacaktı? Yenilmesine üzülüyordu.

Trecastle dağlarının tepesinde tanyeri ağardığım-da Llew'in evine ulaştı. Zorla yıkanıp üstünü başını değiştirdi ve oturup Llew'in uyanmasını beklemeye koyuldu.

119

Deuan ile genç vaizin kavgası duyulduğunda, çevre çeşitli dedikodularla çalkalandı durdu. Mattie olayı hizmetkarlara duyurmakta sabırsızlanmıştı. Anne'in Ma-docla konuşmalarına kulak kabartıp bundan bazı sonuçlar çıkarmıştı. Dedikoduların asıl yapıldığı yer The Helem'di.

- Herkes bundan söz ediyor, dedi Safa dönen Rod Brynmaid. Sal bir kahkaha attı.

- Ha! Ha! Bunun Deuan'ın işi olduğuna kavgayı onun çıkardığına

eminim, dedi.

Seth öfkeyle süzdü onu.

- Onunla uğraşmaktan hâlâ vazgeçmedin, dedi Sal'a.

- Onunla uğraşmak mı? Senin derdin bana yetiyor zaten!

Kadının zoraki gülümsemesine rağmen, gözlerinden ateş fışkırıyordu. Seth onu can alıcı noktasından yakaladığına sevinmişti.

- Deuan'dan yüz bulsaydım, böyle konuşmazdım. Ama oğlumu elde etmen çok güçtü. Çünkü senin ne mal olduğunu açıkça görüyordum.

- Sersem, bunak! diye bağırdı Sal. Kadın sesini biraz daha yükselterek devam etti. Aç kulaklarını

120

Richard Vaughan

da beni iyi dinle, oğlun olmadıysa başka erkek de mi yok!

- Beni bu işe karıştırmayın, dedi Wat Berllan-wen.

- Haydi herkes dışarı! Komedi bitti, defolun! dedi Seth öfkeyle. Sonra Sal'a başını çevirdi. Haydi, sen de diğerleriyle beraber dışarı.

Rod ukala bir tavırla ona baktı.

- Sakin ol, ihtiyar! Heyecanlanma. Oğlun burada değil. Burada olmadığına da dua et.

- Defolun! Defolun dedim size!

- Pekala Seth, gidiyoruz, dedi. Fakat bu hareketinden ötürü işinden olacaksın.

- Burada umumi bir yerdeyiz biz. Meyhane kapanana kadar buradan bir yere gitmem, dedi Rod.

Seth ok gibi Rod'un üzerine atlayıp yumruk atmaya başladı.

Dövüşüyorlardı. Rod, Seth'in çenesine korkunç bir yumruk indirdi, ihtiyar yere yıkılıp hareketsiz kaldı. Seth müthiş bir darbe yemişti. Ed-gar onu yerden kaldırmaya çalıştı.

- Alçak herif! dedi Seth. Deuan bunu öğrenince bakalım ne yapacaksınız? Öğrendikten kısa bir süre sonra Llew ile burada olacaktır.

Rod bir kahkaha attı:

Sinmeyen Aşk 121

Richard tfaughan

- Ne yazık ki, vaizle kavga ederken yanında Llew yokmuş.

Bu sırada Sal belirdi. Eline valizini almış, üzerine mantosunu geçirip çiçekli şapkasını takmıştı başına.

- Gidiyorum, dedi, eşyalarımı sonra yollarsın. Fakat benden kurtulduğuna sevinme. Bana her hafta bir ingiliz lirası yollayacaksın.

Ve salondan çıktı. Seth derin bir nefes aldı. Holdeki saat onu vuruyordu.

- Haydi kapatıyoruz. Herkes evine! Saat geldi, sizi kovan yok!

- Ne yapacaksın tek başına? diye sordu Penlan. Seth bir iskemlenin önüne çöktü. Yerde hâlâ yanmakta olan bir izmariti ayağıyla söndürdü.

- Kendime çeki düzen vereceğim. Bu akşam meyhanenin kepenklerini uzun bir süre için kapatıyorum, Penlan. Bıktım artık bu işten. Düşünsene bütün müşterilerim beni alaya aldılar.

- Pekala, eğer bir şeye ihtiyacın olursa bana güvenebilirsiniz. Deuan'a söyleyin dikkatli davransın. Seth dışardaki bütün gürültüler kesilene kadar yerinden

kımıldamadı. Ev bütününü sessizliğe gömülmüştü. Sonunda ayağa kalkıp kepenkleri ka-

122

pattı. Kapıyı sürmeledi. Bundan sonra The Helem meyhanesi halka kapalıydı.

Deuan ile Llew, The Spigot meyhanesinin önündeki ağaçların arkasında pusuya yatmış, Seth'in Helem'i kapamasından sonra Rod ve adamları buraya geliyorlardı.

- Daha çok bekleyecek miyiz Llew?

- Neredeyse gelirler.

- Güzel... Rod'u bana bırakmayı unutma, dedi Deuan.

Genç adam derin bir soluk aldı. Havada saman kokusu vardı.

Kendini her zamankinden daha zinde hissediyordu.

Anne bu geceki olayı öğrendiğinde mutlak titre-yecekti. Ayrıca Seth de çok memnun kalacaktı.

- Hazır ol! diye fısıldadı Llew.

Kapının eşiğinde birtakım gölgeler belirdi.

Altı kişilik grubun en önde Rod çıktı dışarı. Kendisini

bekleyen durumdan habersiz gülüyor, arkadaşlarıyla

şakalaşıyordu. Deuan yavaşça Rod'a yaklaşıp omzuna dokundu.

Rod gülümsemeye devam ederek geri döndü ve birden dudakları kasıldı kaldı.

- Evet benim, dedi Deuan. Babam seni bulacağı-

Sdmeyen Aşk 123

mı söylemişti, sanırım.

Sözünü bitirir bitirmez sol yumruğunu Rod'un midesine gömdü ve toparlanmasına fırsat vermeden ikincisini suratına yapıştırdı.

Rod acıyla haykırdı.

Fakat toparlanmakta gecikmemiş ve o da yumruklarını savurmaya

başlamıştı. Bunlardan biri De-uan'ın iki kaşının arasına

geldi. Genç adam geriledi ve hemen toparlandı. Deuan onun ne

tarafa vuracağını önceden tahmin ederek yumruklarını

karşılıyor ve saldırıya geçmeyi de ihmal etmiyordu.

Llew ceketinin düğmelerini ilikleyerek:

- Sakin olun, dedi, diğerlerine. Bu eski bir hesaplaşmadır.

Kimse karışmayacak bu kavgaya.

Rod nefes nefese kalmıştı. Sonunda Deuan sol yumruğunu Rod'un

tam çenesine yerleştirdi ve rahibinin gerilediğini görünce

vakit geçirmeden bütün gücünü toplayıp ikincisini tam kalbinin

üstüne indirdi. Rod sarsıldı, afallamıştı. Deuan'm üçüncü

yumruğu boylu boyunca yere uzattı.

- işi bitti artık! diye bağırды Llew.

- Babamın intikamını almak içindi bu! dedi Deuan. Bundan sonra

bana yaklaşayım deme. Bu sözlerim hepinize. Bana söyleyecek

şeyiniz olursa, nasıl cevap verdiğimi gördünüz.

Sönmeyen Âşk 124

Sonra başıyla Llew'e işaret ederek:

- Gidelim, dedi Deuan.

Konuşup gülerek yollarına devam ettiler. Vadinin pırıl pırıl

yanarken, gökyüzü sıvama yıldız doluydu. Uzaktan bir köpek

havladı. Yakınlarındaki bir tarladan saman kokusu geliyordu.

Deuan kazandığı başarıdan sevinç duyuyordu.

- Hay şeytan! Alltgas'ın kısırağı bu! diye haykırdı Llew. Bu

saatte nereye gidiyor böyle?

Deuan birden sıçradı, sonra var gücüyle bağırdı:

- Hopkins! Dur biraz!

Hopkins dizginleri çekip iki arkadaşın az ötesinde durdu.

Deuan ve Llew hemen koştular.

- Sen misin Deuan?

- Evet ne oldu?

- Bayan Anne için gidiyorum. Madoc beni çağırdı. Sancıları

başlamış. Doktoru almaya gidiyorum.

Atını sürerek uzaklaştı.

Deuan, Llew'i bırakarak tarlaların arasından koşmaya başladı.

Karanlıkta yüzünü ellerini çizen çalılıklara aldırıyordu

bile. Aklında sadece Anne vardı.

Anne bir fidan kadar taze ve dinçti. "Bu işten

125

kazasız belasız kurtulacak. Bunun için gerekli yapıya sahip" diye geçirdi içinden. Bu arada dua etmeye başlamıştı.

Nehrin gürültüsü ona kılavuzluk ediyordu. Terden sırlıslık olmuştur elbiselerinin içinden yoluna devam etti.

Sonunda Danrallt kayalıklarının altına ulaşmıştı. Buradan yukarı tırmanması gerekiyordu. Böylece malikaneye çok çabuk varacaktı. Düşünecek zamanı yoktu. Bu kayalıklara tırmanmayı kimsenin denemeye cesaret etmediğini bile bile işe koyuldu. Bir süre sonra eve uzanan dolambaçlı yolun başına gelmişti. Malikanenin bütün pencerelerinde ışık vardı. Terasın kapısı bile açıktı. Genç adam kapıyı çaldı, sonra kimsenin cevap vermediğini görünce içeri girdi.

Madoc ateşin başında oturuyordu. Başını kaldırıp eşikte duran Deuan'a baktı. Bir an konuşmadan birbirlerini süzdüler.

- Nasıl durumu? diye sordu Deuan.

- Gürültü etme, dedi Madoc. Doğum yapacak.

- Bu kadar erken mi?

- Evet. Bu akşam korktu. Avluda ürken atlardan

126

biri gemi azıya alıp dörtnal uzaklaştı. Bu heyecan da erken doğuma yol açtı.

- Çok acı çekiyor mu?

Madoc cevap vermedi. Gece yarısına doğru doktor geldi.

Ebe Madlen Davies genç kızın başında bekliyordu. Deuan isteğe uyarak mutfağa gizlenmişti.

Mattie'nin aşağı inişini duyarak kapıyı aralayıp kulak kabarttı.

- Şimdi sakinleşti Anne. Madlen'in dediğine bakılırsa fazla uzun sürmeyecekmiş. Büyük ibriği almaya gelmiştim.

Birden, yukardan bir çığlık geldi. Onu bir ikincisi izledi.

Deuan kulaklarını tıkadı ve Mattie'nin önünden hızla geçerek

dışarı fırladı. Böylesine canhıraş bir feryat duymamıştı hiç.

Ve bu bir başlangıçtı daha... Çocuk doğana kadar da sürecekti.

Başını ufka doğru çevirdi, fakat koyu renkte bir saatten başka bir şey göremedi. Çılgınca bir fikirle birden vücudu gerildi.

Kemerinde bir delik daha sıktı ve kayalıkları tırmanmaya başladı.

Bitki ve kökler ona dayanak oluyordu. Henüz on, on iki metre tırmanmıştı ki, parmaklarının san-

127

cıdıgım hissetti. Kayalık kapkara bir duvar gibiydi. Genç adamın tek isteği kayalığın tepesine tırmanmaktı. Anne ile çocuğunun kendisini yukarıda beklediğini hayal ediyordu. Yukarı çıktıkça hava serinliyordu. Yavaş yavaş ilerlediği bu duvarın altından nehir delice akıyordu. Kollarının yardımıyla kendini yukarıya doğru çektikçe kasları ağrıyor, bu da ona tuhaf bir zevk veriyordu. İçinden hep aynı kelimeyi tekrarlıyordu: Anne!..

Yavaş yavaş, adım adım tırmanmaya devam etti. Yarım saatten beri mücadele ediyordu. Bir ara başını kaldırıp yukarı baktı. Kayalık ileri doğru çıkıntı yapıyordu. Başını arkaya doğru atmasına rağmen yine de gökyüzünü göremedi. Sonra aşağıya baktı: Koyu renkli yaprak kümelerinden başka bir şey görünmüyordu.

- Geri dönmenin gereği yok... Zirveye daha yakınım, dedi kendi kendine. "Anne şu anda acıların en uç noktasında olmalı" diye mırıldandı.

Sonunda yukarı çıkacağı yerde yanlamasına ilerleyerek az ötesinde bir çıkıntı gördü. Elleriyle tutuna tutuna o tarafa doğru yöneldi ve ayaklarını çıkıntıya bastı. Kollarıyla kendini yukarı çekti; omuzları zirvenin hizasına gelmişti. Oradan aldığı güçle

128

bir kökü yakalayarak kendini yukarı çekmeyi başardı. Yakaladığı kök yerinden oynar gibi olmuştu. "Anne" diye mırıldandı. Başka bir köke tutanarak vücudunu yukarıya doğru yeniden çekti. Yukarıya ulaşmıştı artık. Zirvedeki düzlüğe uzandı, içinden ağlamak geliyordu. Defalarca Anne'm adını tekrarladı. İçinde gitgide yükselen bir ateş hissediyordu. Ayağa kalkarak Danrallt'a baktı. Birden içini çocuğunu görmek arzusu kapladı. Yerden bir taş alarak uzaklara fırlattı. Sonra elbisesindeki yırtıklara ellerindeki kana aldirmeden zirvenin arka tarafından aşağı inen kırlardan Danrallt'a doğru koşmaya başladı.

Eve yaklaştığında hareket etmekte olan atın nal seslerini duydu. Demek bitmişti. Avlunun çitini aştı ve eve doğru yöneldi.

Mattie merdivenlerden iniyordu, yüzünde çok üzüntülü bir ifade vardı.

- Mattie... Yoksa... Anne...?

- Hayır, hayır Deuan. Anne'm sıhhati çok iyi. Yalnız bebeği kaybettik... Ölü doğdu... Erkekti.

- Fakat Anne'ın sağlığı yerinde, değil mi?

- Elbette, çok iyi. Bu tarafa gelin.

Mattie genç adamı mutfağa götürdü. Meg, vaiz

129

ve diğerleri oradaydılar. Deuan gözyaşlarını tuta-mayarak iskemlelerden birine çöktü. Şimdi bütün isteği Anne'm iyileşmesiydi.

Birden birinin merdivenlerden indiğini duydu. Deuan başını kaldırdı ve Madoc'la göz göze geldi.

- Anne sizi istiyor, Deuan. Çıkacak mısınız yukarı? diye sordu Madoc.

Deuan yerinden fırladı. Vaiz yol vermek için geri çekildi. Madoc genç adamı peşine takarak merdivenlere doğru yürüdü.

Sahanlığa geldiklerinde Deuan duraklayarak ellerine ve yırtılmış elbiselerine baktı. Koridorun ucundaki hizmetkarlar, odasının açık penceresinden Dyfnant'm gürültüsü geliyordu. Madoc merdivenin tam karşısına gelen kapının önünde durdu.

- Burası haydi girin!

Deuan'ı kolundan tutup içeri soktu ve arkasından kapıyı kapadı.

130